

Savinjski vestnik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA IN ŠOŠTANJSKEGA OKRAJA

Kjer so pogoji že dozoreli, bo treba ustanavljanje komun pospešiti

V sredo so se sestali v Celju vidnejši politični delavci, med njimi tudi nekateri zvezni in republiški ljudski poslanci. Obravnavali so problematiko zvezi z ustanavljanjem bodočih komun na področju, ki gravitira k Celju. Sestanek sta vodila sekretar Okrajnega komiteja ZKS v Celju tovariš Frane Simončič in predsednik Okraja Celje tovariš Riko Jerman.

Tovariš Frane Simončič je v uvodu omenil razloge, ki silijo k čim hitrejšemu formiranju komun, nato pa je v daljšem razlaganju pojasnil bistvo in vsebino komun, organizacijo družbenega življenja ter upravljanje v komunah, njene odnose do volivcev in do okrajne skupnosti komun; na kraju pa je na podlagi dosedanjih razpravljanj na terenu omenil v grob obrisih tudi zamisel, kako bi komune izgledale na področju Celja in širše celjske okolice.

Doslej so že v mnogih krajih razpravljali o komunah ter se je povsod pokazalo, da volivci ta razvoj pozdravljajo. Vendar je potrebno, da se o tem seznanijo sleherni naš volivec, ker edino na ta način bodo zrasle dobre komune. Volivci sami bodo najbolje odločili, kdaj bodo ustanovili komuno, kakšen bo njen obseg ter kje bo njen sedež. Zato bi se naj v vseh občinah, v vseh sindikalnih podružnicah in v množičnih organizacijah čimprej pogovorili o tem. V razpravi bodo volivci izražali konkretne predloge in pripombe, ob koncu tega meseca pa bi se lahko na zborih volivcev že dokončno pogovorili o teritorialni razmejitvi med komunami, o statutu komun, ki bo preciziral odnose (pravice in dolžnosti) komun napram volivcem in obratno ter napram skupnosti komun.

V komunah se bo oblast približala ljudem, komune bodo gospodarsko močnejše, sposobnejše za nadaljnji razvoj in samostojno upravljanje. Funkcije, ki jih sedaj opravlja okraj, bodo večji del prešle na komune. Okraj oziroma okrajna skupnost komun pa ne bo izgubila svoje vloge, ker bo sprejela precejšen del funkcij od republiških organov oblasti. V začetku bo okrajna skupnost komun izdelovala za komune gospodarske načrte, kasneje pa bodo te načrte sestavljale komune na podlagi gospodarskih pokazateljev s svojega področja. Okrajna skupnost komun bo obdržala tudi močno kontrolno in inšpekcijsko službo, da bo pomagala komunam pri organizaciji gospodarstva, industrije, kmetijstva, komunalne dejavnosti, prosvete itd.

Da bi prišla volja volivcev čim bolj do izraza ter da bi stik volivcev s komun čim večji, bodo v večjih vaseh krajevni odbori. Naloga le-teh bo, da bodo sklicovali zbere volivcev, skrbeli za določene naloge v vasi ter zastopali interese volivcev svoje vasi v odboru komun. Za nujnejše administrativne posle, kot so na primer vodenje matičnih knjig, izdajanje raznih potrdil itd., pa bodo po potrebi v večjih vaseh skrbele izpostave komun, ki bodo za svoje delo odločale komunam.

Prilike, v katerih se nahajamo, nas silijo k čim hitrejšemu ustanavljanju komun. Občin, take kot so sedaj, so se že prežvele ter marsikje že zavirajo naš gospodarski razvoj in dušijo principe samoupravljanja. To se je pokazalo zlasti v gospodarsko razvitejših krajih, kot v Celju, Savinjski dolini, na področju Slovenskih Konjic in Laškega. Tu so pogoji za ustanavljanje komun že dovolj dozoreli, kar so tamkajšnji ljudje na nedavnih sestankih tudi ugotovili.

Se drug, nič manj važen razlog je, ki nas silijo k čim hitrejšemu ustanavljanju komun na področju, ki gravitira k Celju. Ob združitvi mesta Celja z okrajem ni bilo volitev v okrajni zbor in zbor proizvajalcev, temveč začasno sestavljajo ta dva foruma dosedajni odborniki mesta in okraja. Tako stanje pa ne more trajati v nedogled in bi morali že letos izvoliti nov okrajni odbor. Z ustanovitvijo komun bo nastala tudi nova teritorialna razdelitev. Zato bi morali izvoliti odbore komun in odbor skupnosti komun. Da bi se izognili dvojnemu delu, bi bilo potrebno najprej ustvariti komune tam, kjer so že zreli pogoji za to, ter šele potem pristopiti k volitvam.

Dosedanje razprave o komunah so že v grob obrisih začrtale novo teritorialno razdelitev na območju širše celjske okolice. V začetku bi bilo na tem področju okrog 10 do 12 komun. Pozneje, ko bodo pogoji še bolj dozoreli, bi se nekatere združile ter bi bilo v celjski skupnosti komun le 6 do 9 komun. V šoštanjskem okraju bi bile dve komuni s sedežem v Velenju in Mozirju, ki bi zajemale področje Zgornje Savinjske doline. V Žalcu bi bil sedež velike in gospodarsko najmočnejše komun, ki bi zajemala 11 občinskih odborov v Savinjski dolini. Nekateri menijo, da bi bila ta komuna preobsežna, zato se zavzemajo, da bi kraji v okolici Vranskega ustanovili svojo komuno s sedežem na Vranskem. Vendar prevladuje mnenje za ustanovitev samo ene močne komun v Savinjski dolini, saj to težnjo komunam zasleduje, poleg tega pa imajo pretežno vsi kraji v Savinjski dolini iste pogoje razvoja. Povsod je sorazmerno dobro razvita industrija in hmelj je osnovna kultura kmečkih proizvajalcev. V Laškem bi naj bil sedež laške komun, ki bi obsegala občine Laško, Rečica, Rimske Toplice, Breze in Jurkloster. Sedež konjske komun, ki bi naj obsegala občine Konjice, Zreče, Loče in Oplotnico, naj bi bil v Slov. (Nadaljevanje na strani 2)

Patrulje štajerskih partizanskih enot bodo obiskale vsa važnejša prizorišča osvobodilne epopeje na Štajerskem

Veličastno zborovanje štajerskih partizanov in vsega patriotskega ljudstva na Ostrožnem bo pravzaprav zaključek in višek v okviru letošnjih manifestacij in prireditev »Štajerska v borbi«, ki so se začele že spomladi letošnjega leta. Leto 1944 je za razvoj osvobodilnega gibanja na Štajerskem posebno važnega pomena, kajti s pohodom XIV. udarne divizije se je odpor proti okupatorju razplamtel čez vso našo severno domovino. Večina naših občin v okraju slavi svoje občinske praznike v znamenju najvažnejših dogodkov med NOB, lep del pa prav v zvezi s pohodom štirinajste divizije.

Od pomladi se na Štajerskem vrstijo proslave ožjega in širšega značaja — skratka, letošnje leto je oživel partizanske tradicije medvojnih let, bilo je odkritih nešteto spomenikov in spominskih plošč, prirejenih veliko številno proslav, prireditev itd. Toda med vsemi temi slavnostnimi trenutki naši ljudje najbolj cenijo srečanja s starimi znanci iz partizanskih let.

V okviru proslave »Štajerska v borbi« bomo vse štajerske okraje prehodile številne partizanske patrulje in obiskale vse važnejše kraje, ki so zapisani v srh in s krvjo naših borcev. Te patrulje bodo štele od 20 do 30 borcev, vsaka patrulja bo imela na čelu za služne partizanske voditelje, poleg tega radijsko postajo, na raznih krajih pa se bodo z njimi združile kulturne ekipe

PRED CELJSKO ŽELEZNIŠKO POSTAJO BOSTE LAHKO ZASLEDILI NAPREDOVANJE PETNAJSTIH PARTIZANSKIH PATRULJ

V Celju, Ljubljani in Mariboru bodo na javnih prostorih postavili zemljevide z začetnimi maršrutami petnajstih partizanskih patrulj IV. operativne cone. Tu bodo vsak dan s posebnimi znaki označevali premike teh patrulj, tako da bodo meščani lahko videli, kako se patrulje približujejo Celju.

Tak prikaz bodo v Celju postavili na Titovem trgu pred železniško postajo.

AKADEMSKI KIPAR CIRIL CESAR BO ZA PROSLAVO NA OSTROŽNEM POSTAVIL DVE PLASTIKI V CELJU

Tedni je akademski kipar Ciril Cesar končal novo plastiko stoječega talca v nadnaravni velikosti. Čim bo spomenik odliht v mavec, ga bodo postavili na Trg svobode, medtem ko bo ležeči talec, katerega bronasti odlitek je v Mozirju, postavljen v park pred Mestnim gledališčem.

Novo umetniško delo Cirila Cesarja bo pozneje odliht v bron in postavljeno kot spomenik padlim žrtvam v Nazarju.

BORCI NOV — POŽOR!

Prosim vse borce, da dajo v začasno uporabo vse rekvizite, ki jih posedujejo iz časa NOV.

Mestni odbor
Zveze borcev NOV
Celje

Slavnostni prostor na Ostrožnem bo v nekaj dneh pripravljen za sprejem bivših štajerskih borcev in stotisočglave množice udeležencev

BORCI IV. OPERATIVNE CONE, KI SE ŠE NISTE PRIJAVILI!

Vojaška komisija pri Glavnem pripravljalnem štabu v Celju opozarja, da še nadalje sprejema prijave bivših borcev enot IV. operativne cone ali vseh štajerskih, ki so sodelovali v NOB v katerih drugih predelih države. Prijave oziroma podatke in čas ter enoto bivanja v NOV naj pošljejo na Vojaško komisijo pri Glavnem štabu za Ostrožnem, Celje, Gregoričeva ulica, v zgradbi Ljudskega odbora mestne občine Celje.

in v partizanskih krajih priredile mitinge s partizanskimi sporedi.

Patrulja XIV. divizije bo začela svojo pot v Ljubljani ob grobnici herojev. Tu bo ob odhodu dne 8. septembra sodeloval Invalidski pevski zbor. To patruljo bo vodil narodni heroj Vidmar in komisar Dolinšek Ivan-Janošek. Patrulja bo obšla večino vseh krajev, ki jih je XIV. divizija v februarjem pohodu prehodila. Pomikala se bo čez Belo krajino, Pisarvino, prekoračila Savo pod Siskom, obiskala Varaždin in pri Sedlarjevem prekoračila Sotlo. Tu jo bo dočakala kulturna ekipa Stirinajste, ki bo nadaljevala pot z njo do Rimske Toplice in dajala prireditve tudi v Kozjem, na Planini, v Jurklostru in v Rimske Toplice. Ta patrulja se bo na Štajerskem razdelila. Korakala bo po partizanskih krajih in to večino tam, kjer se je pred desetimi leti pomikala XIV. divizija.

Patrulja II. grupe odredov bo dne 9. septembra odšla iz Lipoglav pri Ljubljani. Vodil jo bo kot komandir aktivni podpolkovnik Franta skupaj s komisarjem Mekindom.

Ostale patrulje bodo šle na pot med 10. in 14. septembrom, in sicer:

Patrulja I. štajerskega bataljona dne 14. septembra iz Litije. Vodil jo bo tov. Hohkraut Dolfo in komisar Gričar Jože.

Patrulja I. kamniškega bataljona bo šla iz Kamnika na pot 14. septembra pod vodstvom komandirja Poljanška.

Patrulja Lackovega odreda bo odšla 15. septembra iz Pernic nad Muto. Vodila jo bosta komandir Holc Franjo in komisar Tuh Jože.

Patrulja Pohorskega odreda bo skupaj s patruljo brigade Miloša Zidanška šla na pohod iz Ribnice na Pohorje dne 14. septembra. Skupino Pohorskega odreda bosta vodila komandir Vincenc Janko-Arko in komisar Vindiš Alojz.

Skupina borcev Kokrškega odreda bo 16. septembra odšla iz Trzica pod poveljstvom Prezlja Staneta in Bratkoviča Petra.

Borci Kamniške zasavskega odreda bodo šli na pot iz Litije 14. septembra. Vodstvo patrulje je zaupano komandirju Pele Ivanu in komisarju Karo Stanislavu.

Koroški borci bodo šli na pot iz Črne 15. septembra pod poveljstvom narodnega heroja Nestla.

Kozjanski borci bodo pohod začeli v Sromljah dne 11. septembra. Na pohodu po Kozjanskem jih bo vodil Janežič

Janež skupaj s komisarjem Slovencem Janezom.

Slandrovci bodo 14. septembra odšli iz Vrhpolja pri Moravčah pod vodstvom narodnega heroja Jermana in komisarja Koprivnika.

Patrulja VDV brigade bo odkorakala 14. septembra iz Trbovelj pod vodstvom Jožeta Stoha - Korotana in komisarja Povšeta Dušana.

Najmočnejša bo vsekakor patrulja XIV. divizije, kjer bodo zbrani borci vseh treh brigad. Tomšičevce bo vodil Lepin Jože-Ris, Serčerjevce Dušenovič Mičo, Bračičevce pa Bunc Rudi.

Patrulje bodo korakale pod svojimi zastavami, bodisi tistimi iz NOB, kjer pa teh ni, bodo imeli podarjene zastave s strani delovnih kolektivov. Stabi patrulj bodo vodili enotne raportne knjige, kamor bodo zapisovali vse svoje ugotovitve s poti. Zastave in knjige pa bodo pozneje shranjene v muzeju NOB v Ljubljani.

Te patrulje bodo vršile lepo poslanstvo obnavljanja partizanskih tradicij. Poleg te politične in patriotske naloge bodo prevzele tudi darila za partizanske otroke in za najpotrebnejše partizanske družine. Najzaslužnejšim partizanskim hišam, kjer so partizani med vojno našli največ pomoči in gostoljubja, pa bodo udeleženci pohoda podarili slike maršala Tita s podpisami vseh udeležencev.

Na koncu svojih dolgih pohodov bodo vse te patrulje prispele 18. septembra v Celje, kjer bodo komandirji in komandanti predali raport komandantu IV. operativne cone narodnemu heroju Dušanu Kvedru.

Ker bodo vse te enote potovale po štajerski, večji del pa po našem okraju, je naša dolžnost, da borce povsod dostojno dočakamo. To naj ne bo zgolj dolžnost občinskih odborov ZB, temveč prvenstvena naloga organizacij SZDL in vseh društev na našem terenu. Posebno aktivna bi morala biti pri teh sprejemih mladinska organizacija. Množične organizacije na terenih, kjer bodo patrulje hodile, morajo ta dogodek izkoristiti za čim širšo agitacijo udeležbe na Ostrožnem. Ta dogodek ne sme biti formalnost. Naloga organizacij je, da prebivalstvo pravočasno opozorijo na prihod borcev, kajti prepričani smo lahko, da ljudje iz partizanskih krajev ne bodo hvaležni svojim funkcionarjem, če bodo po njihovi krivdi zamudili srečanje s starimi borci.

Priprave na Ostrožnem SE Približujejo H KRAJU

Prostor, kjer bo veličastni zaključek proslav »Štajerska v borbi« na Ostrožnem, dobiva zaključni izgled. Izkušnje, ki jih je pripravljalni odbor dobil pri dosedanjih velikih proslavah v Dolenjskih Toplicah in na Okroglici, so v mnogočem pripomogle, da bo tehnična stran proslave na Ostrožnem izpopolnjena. Razporeditev slavnostnega prostora in zabavišč je močno ugodna. — Ogromen prostor nad tribuno bo lahko sprejel vse udeležence ne glede na njihovo število. Po obrobni gozdovih stoji nad 250 paviljonov, ki so porazdeljeni v posamezne skupine. Tako bo mogoče na enem samem prostoru najti vse, kar bo udeležencu potrebno, od živil, pijače, do knjig in informacij.

Zelo posrečena je razdelitev gozdnih poti in zaokroženih prostorov v ulice in trge. Vsaka taka pot bo nosila svoje ime (po partizanskih enotah in prvoborcih), prav tako bo tudi vsak trg imel svoje ime. Vsa ta imena in poti bodo zarisana v situacijske načrte, ki bodo vsakemu udeležencu na razpolago po izredno nizki ceni. Na ta način bodo veliki množični omogočili lahko orientacijo, znanci se bodo laže našli. Vse prostor bo osvetljen, poskrbljeno je za zadostno število stranišč, poti so na novo posute — skratka, tehnični del

Turški predsednik Dželal Bajar

Je prispel v zavezniško Jugoslavijo

V sredo je v jugoslovanske teritorialne vode priplula jahta »Savarone«, ki na svoji palubi nosi visokega gosta zavezniške Turčije. Predsednik turške republike Dželal Bajar je na povabilo maršala Tita prišel na obisk zavezniškimi jugoslovanskim narodom. Obisk tega visokega gosta ne gre pripisovati zgolj prijateljskim odnosom. Ta obisk bo brez dvoma močno poglobil prijateljstvo in tesno sodelovanje na vseh področjih med državami balkanske zveze. Tisk balkanskih držav, kakor tudi ves svetovni tisk je na ta dogodek zelo pozoren in mu pripisuje veliko važnost za nadaljnjo okrepitev nedavno podpisane blejske pogodbe, za nadaljnji razvoj gospodarskega, obrambnega, političnega in kulturnega sodelovanja.

Ko je jahta »Savarone« priplula v jugoslovanske vode, sta jo pozdravila dva rušilca Jugoslovanske vojne mornarice in se priključila kot častno spremstvo. Turški predsednik Bajar se bo zadrževal na Reki, kjer je že vse pripravljeno za sprejem visokega gosta. Ulice in hiše ob cestah, po katerih se bo vozil visoki gost, so slavnostno okrašene s turškimi in jugoslovanskimi zastavami. Na Reko je v sredo prispel tudi tovariš Rodoljub Čolaković, podpredsednik Zveznega izvršnega sveta, z večjim številom visokih funkcionarjev, ki bodo sprejeli visokega gosta ob prihodu.

Na prihod turškega predsednika je pripravljena vsa naša država, da se oddolži za veličasten sprejem in bivanje našega predsednika Tita v zavezniški Turčiji. Beogradska univerza bo predsedniku Bajarju izročila diplomsko častnega doktorja pravnih ved na svečani promociji na beogradski univerzi.

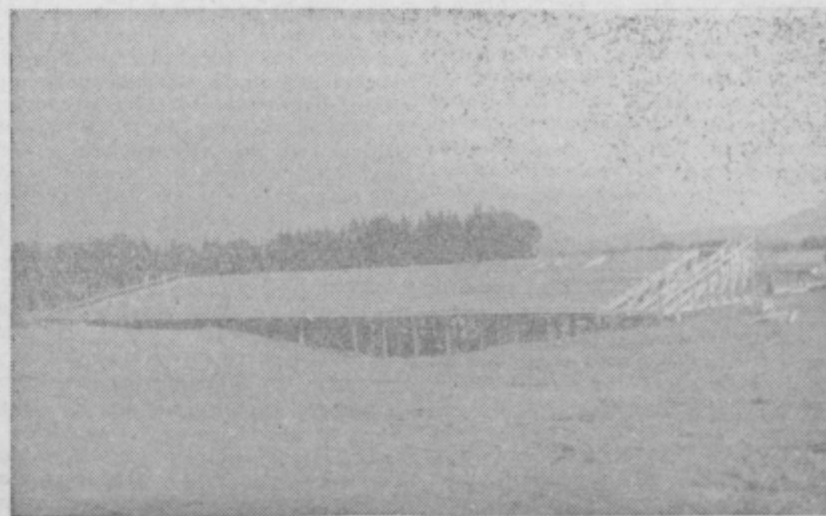
O visokem gostu je treba povedati, da je bil najožji sodelavec velikega turškega revolucionarja Kemala Atatürka, ki je Turčijo povedel iz zaostalosti k napredku, tako da je danes dobila mesto med moderno urejenimi državami na svetu. Zasluge Dželala Bajarja so za razvoj Turčije velike, zlasti pa ima predsednik turške republike veliko zaslug za sklenitev balkanske zveze in je poleg tega še osebno prijateljsko naklonjen jugoslovanskim narodom.

Jugoslovanski narodi so vzradoščeni nad njegovim obiskom in si kot vsi ostali narodi v okviru balkanske zveze obetajo veliko pridobitev v korist narodov Turčije, Jugoslavije in Grčije.

prednjači pred dosedanjimi velikimi zborovanji.

Da je bilo mogoče vse to normalno razvijati, so v mnogočem pripomogli prostovoljci, ki so z udarniškim delom izvršili razna nestrokovna dela, bodisi pri nasipu poti, kopanju jarkov, jam, prenašanju materiala itd. Pogled nudi naravnost presenetljivo sliko. Od Celja do Ostrožnega vodi na novo asfaltirana cesta, poti in ceste okoli slavnostnega prostora so posute z belim peskom, prav tako so urejene poti v notranjosti obrobni gozdov, v katerih je nastalo pravo mesto lesenih in ličnih paviljonov. Na Ostrožnem je delalo mnogo prostovoljcev iz raznih podjetij, ki so prispevali številne ure prostovoljnega dela.

Tehnični del priprav na slavnostnem prostoru bi lahko bil gotov tudi do prvega roka, toda podaljšanje je prišlo prav, saj bo mogoče vsa dela temeljito in lepše izvršiti.

Tudi tribuna z velikim pevskim odrom bo kmalu dograjena. Sprejela bo številne pevske zbere, katerih borbeni pesem bo mogoče donela po tratah in gozdskih okrog slavnostnega prostora

Pogled na svet

EOS je kakor Sisifova skala, ki je sleherni leto Sisifovi-diplomati privale nekam pod vrh, tedaj pa se zvali spet v podnožje visoke gore, nedosežene in morda nedosežnega skupnega smotra ogromne večine človeštva: mirnega, složnega življenja. V Bruslju je Francija terjala nekak veto za dobo naslednjih 8 let pač iz strahu pred nemškim militarizmom, ni hotela pristati na kontingentiranje francoske vojske na svojem teritoriju in verjetno v kolonijah, hotela pa si je ohraniti proste roke, za izstop iz EOS, če bi Anglija in ZDA umaknili svoje čete iz Evrope ali spremenili svojo politiko do EOS.

Z drugo besedo: evropski diplomati — pravzaprav zastopniki 6 držav so se popolnoma sporazumeli v eni edini točki: da se ne morejo sporazumeti.

Jules Moch je v soboto, 28. avgusta, povedal, zakaj tudi Mendès-France nima večje sreče kot antični Sisif v Hadu. Nasprotniki EOS skrbijo prihodnost Francije, kajti v EOS ni britanskih poroštvo, EOS pomeni remilitarizacijo Nemčije, kar je proti vsem pogodbam v Moskvi, Potsdamu in Jalti in kasnejšim londonskim sklepom l. 1947-48; v EOS vidijo ukinitve nacionalnih vojsk in s tem precejšnjo omejitve državne suverenosti, Nemčija pa bi z ustanovitvijo svoje vojske takoj dobila premoč in kdo bi ji potem mogel braniti, če bi imela nekoč ozemeljske terjatve, EOS bi torej praktično pomenila ustanovitev neodvisne nemške vojske. Da je to res, se vidi tudi iz nemške trme pri Posaarju, vidi se iz ustanovitve gospodarske rasti (v juliju je bila Nemčija v Evropski plačilni uniji spet prva med plačniki, daleč pred Anglijo). Francoski nasprotniki EOS se dobro zavedajo, da Amerika v Evropi brez Francije nič ne more, da se torej ni bati ameriške grožnje z »generalno revizijo njene evropske politike«. Položaj v Franciji, v katero je ta čas obrnjen ves svet, kajti v njenem parlamentu bodo govorili jasno in odkrito o problemu, ki je z vsemi nitmi povezan z uprašanjem svetovnega mira, je tak, da bo prišlo spet do odločitve. Zadnja novica govori o tem, da je EOS v vseh skupščinskih odborih odklonjena.

Da brez Francije res ne gre, se že prav jasno kaže v zatrevanju, da se bo »harmonično sodelovanje« Zahoda nadaljevalo. V vili Chartuelli na obodu Londona je Churchill z Edenom in Mendès-Francem napovedal »novo manifestacijo vzajemnosti« treh velikih.

Bonn in črna internacionala ima seveda ob tem razvoju še bolj mračen obraz kakor razni pridigarji nove Evrope. Italijanski monarhisti so pri tem pokazali še umazan mešetarski obraz, češ, počakajmo, kaj bo, pri tem pa izkoriščajo EOS za Trst in »italijansko« Afriko. V Evropsko skupnost za premož in jeklo pa bodo na mesto predsednika De Gasperi kandidirali — Pello.

»Generalna revizija« ameriške politike bi bila potrebna v Aziji, kjer se pripravljala konferenca v Manili na Filipinih. Filipini in Siam terjata pogodbo, po kateri bi avtomatično začeli delovati vojni stroji, če bi kje v jugovzhodni Aziji spet počilo. Angleži so se pri tem izkazali kot realisti, kajti terjajo tudi gospodarsko sodelovanje in predvsem gospodarsko pomoč tem državam, kar bi bila »boljša obramba proti komunizmu«. Vprašanje Formoze pa je preveč kočljivo in ga iz obzirnosti do ZDA ne kanijo načeti. Formoza bo ostala ladje-delnica za izkrcevalne ladje, baza za diverzantske akcije Čangkaškovi tolpi in oporišče ameriške VII. flote. Tudi Anglija ne bo dregnila v ta osir, čeprav neutralizacija Formoze nima več smisla po korejskem premirju. Zaradi Formoze rožljajo s hladnim orožjem v obeh glavnih stanih: ZDA z izjavo, da bi usaka osloboditev Formoze, o kateri je govoril Ču En laj, pomenila vojno med LR Kitajski in ZDA. Bullitt, nekdanji poslanik v Moskvi, je javno terjalo, da je treba napasti Kitajsko, dokler je čas. Otok Kemoja, ki so ga Kitajci zavzeli, pa ni rodil hujših posledic. ZDA so celo Siriji hotele preprečiti sodelovanje LR Kitajske na velesejmu, na kar je padla beseda, da sirjska nota ni vredna odgovora. Sirija je podobno odgovorila na Čangkaškovo noto.

Stališče Indije k manilski konferenci je povedal Nehru: Indija je odločno zoper SEATO, ki da nasprotuje določilom OZN.

In še nekaj drobirja: Turčiji ni pogodbe grška akcija za Ciper, češ da bi moral pripasti Turčiji, če bi ga spustila Anglija iz rok. — Laburiste je sprejel Maotsetung in jim za popotnico dal »program miru«. Kot nameček za Ču En Lajeve ideje o koeksistenci narodov in držav. — Krišna Menon potuje v Južno Ameriko, da bi spodbil portugalsko propagando glede Goe. — Izrael se pritožuje, da Anglija in ZDA samo na papirju jamčita za meje Izraela proti Arabcem. Posebno se boje Gaze, ki da je samo arabsko oporišče za napad na Izrael. — V Braziliji se je zgodilo nekaj, kar spominja na romansko renesančne državniške drame iz dobe Medicejcev, pripravna snov za dramatične visokega in velikega stila: »Dal sem vam svoje življenje, zdaj vam nudim svojo smrt«, je zapisal Vargas pred svojo smrtjo brazilskemu ljudstvu. Njegov naslednik Cafe (!) Filho se bo težko ubranil odmeva Vargasove oporoke. — Mau-Mau v Keniji še ni mrtev, čeprav so Angle-

V. seja Ljudskega odbora mestne občine Celje Inšpekcijsko in finančno kontrolo je treba še bolj okrepiti

Ljudski odborniki mestne občine Celje so v četrtek na redni seji MO razpravljali o važnih gospodarskih vprašanjih.

Tovariš Uranjek je prečital in tolmačil odloke v zvezi z izvršitvijo predpisov Uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš. Prvotna uredba o upravljanju stanovanjskih hiš je pokazala mnoge pomanjkljivosti, zato je izšla nova uredba, po kateri bo mesto Celje razdeljeno v tri cone. Uredba je glede točkovanja prikladnejša za naše mesto. Najemnina za prvi, ožji mestni okoliš, bo znašala 0,34 din (cona A), za širši okoliš (cona B) 0,30 din, za tretjo, novo cono, pa 0,25 din za kvadratni meter. Z malenkostnimi korekturami bo torej nova stanovanjska uprava lahko začela takoj poslovati, upoštevajoč nove tarife v različnih conah. (Medtem pa smo izvedeli, da bo znašala najemnina v Celju vendar le 0,30, 0,25 in 0,20 din.)

Iz delovnega območja Sveta za gospodarstvo in komunalne zadeve je tov. Uranjek informiral ljudske odbornike o poteku dela likvidacijske komisije za podjetji Sad in Celeia. Poslovanje pri podjetju Sad ni bilo takšno, kot bi moralo biti. Desetmilijonski primanjkljaj ter nezavarovan pisarniški in laboratorijski material dovolj jasno priča o malomarnem poslovanju vodstva tovarne. Zato so mestni odborniki soglasno sklenili, da se z likvidacijo čimprej konča, krivce pa pokliče na odgovornost.

Stanje podjetja Celeia je boljše. V sedanjem obsegu in trenutni situaciji pa Celeia ne bi mogla poslovati, zato sta se ti dve sorodni podjetji združili v eno pod imenom »Celeia-Sad«. Direktor, ki skuša z najboljšo voljo postaviti novo podjetje na trdne temelje, je predložil Mestni občini načrt z novimi izpopolnitvami. Potrebno je predvsem, da se podjetje izpopolni z novo opremo (poplava je uničila malodane ves pisarniški in laboratorijski material). Če bi pa hoteli v Celju izdelovati večje število sadnih sokov in to izvozne kvalitete, bi bila nujna tudi nova hladilnica. Ljudski odborniki se niso v celoti strinjali s širokopoteznim načrtom zastopnika podjetja Celeia-Sad, ker imamo pri nas za enkrat le še premočnega nasprotnika sadnim sokovom — alkohol! — Iznešen je bil umestni predlog, da naj se novo podjetje Celeia-Sad postopoma širi, da dokáže svoj ekonomski obstoj. Prvo pa je, da to-

varna izdela kompletne idejni, ekonomski in tehnični elaborat — so bili mnenja ljudski odborniki.

Reorganizacija gostinstva je dvignila v Celju morda več prahu med prebivalstvom — to se pravi, med prijatelji vinske kapljice — kot pa med gostinci samimi. Da se poveča število socialističnih obratov, so zasebni gostinski obrati prenehali poslovati. Pritožbo je vložil edino en gostilničar, ostali zasebni gostilničarji pa so bili povabljeni na razgovor in so se nekateri (Mestrov-Na-Na, Zerdoner-Savinja) že izjavili za socialistično organizacijsko obliko, drugi pa se kar niso mogli odločiti...

Iz poročila o poslovanju finančne in tržne inšpekcije je sledil sklep, da se nujno poveča število inšpektorjev, ker samo dva človeka pač ne zmoreta težke in odgovorne službe. Nujno je tudi, da se bo povečal kader revizorjev, ker bi marsikatero podjetje ne zabredlo tako daleč, če bi bila naša revizijska služba številnejša in sposobnejša. V splošnem je opaziti, da naši računovodje zelo slabo opravljajo svoje delo. Predlog, da bi v najbližji bodočnosti pripravili v Celju nekaj seminar za računovodje, je bil umesten in nujen.

Sprejeli so še odlok o ustanovitvi uprave zelenega pasu mesta Celja. S tem odlokom bodo gozdovi onkraj Savinje spet pripadli v last in upravljanje celjske občine in bo končno regulirano dejstvo, da bo zeleni pas mesta Celja primerno zaščiten.

Pod točko »personalna vprašanja« je

Davčne utaje nekaterih celjskih obrtnikov presegajo za leto 1953 večmilijonske zneske

NAJVEČ UTAJ DOHODNINE JE PRI OBRITNIH, KI ZAPOSLUJEJO VEČJE ŠTEVILO DELOVNE SILE

Odmera dohodnine in prometnega davka za leto 1953 je na področju Celja v glavnem končana. Davčna zavest zavezancev je boljša samo pri majhnih obrtnikih, medtem ko so dokazane utaje davka v visokih zneskih skoraj pri vseh tistih obrtnikih, ki so zaposlevali tujo delovno silo in dosegali prav z zaposlitvijo le-te večmilijonske zneske prometa. Da bi prikrili dejanski dohodek, so v svojih knjigah in temeljnicah izvrševali razna »storna in pomote ad-

ministrativnega značaja« in tako »nehote« hoteli prikazati v davčnih prijavah nižji dohodek, kot so ga dejansko imeli. Da bi ne bili prizadeti tudi pošten delovni obrtniki, bomo navedli imena nekaterih, ki so hoteli očitno izigrati organa uprave z dajanjem neresničnih podatkov.

Tako je Golob Ludvik, mizar iz Celja, prijavil za leto 1953 manj čistega dohodka v znesku za 2.536.336 din. To opravičuje s »pomoto«, da ni zapazil vseh izstavljenih računov in seveda ni mogel vnesti v davčno prijavo resničnih podatkov. Tudi za leto 1952 je enako utajil čisti dohodek v znesku 141.113 din za obdobje šestmesečnega poslovanja. Optik Kager Cecilija je že v letu 1952 dala neresnično davčno prijavo, imela pa je prometa samo z Zavodom za socialno zavarovanje za preko 2.100.000 dinarjev. Prijavila je le 96.000 din letnega čistega dohodka, od katerega naj bi se »preživljala« še z enim družinskim članom. To pomeni, da naj bi 1 oseba živel od mesečnega dohodka 3800 din.

Prav tako je prikrila v davčni prijavi za leto 1953 zalogo materiala in polizdelkov, ki so jih organi uprave za dohodek ob popisu ugotovili v vrednosti nad 400.000 din. Pri mizarju Štukleku Karlu so ob pregledu knjig ugotovili, da je prikril preko 1.000.000 din dohodka. Enako kot drugi je tudi ta »pozabil« vpisati nekatere račune. Pri tatarskem mojstru Hranstniku iz Trnovel znaša razlika med prijavljenim in po reviziji ugotovljenim dohodkom preko 700.000 din. Prav tako bi poudarili, da razen enega primera ni bilo niti pri ostalih obrtnikih ugotovljeno nič boljše stanje, samo da so bili zneski dohodka takoj ugotovljivi in vpisani. K tem so se pridružili nekateri avtoprevozniki. Jager Anton z Ostrožnega je prikril za preko 400.000 din dohodka že drugo leto po vrsti. Fazarine Anton ima za 300.000 dinarjev več računov, kot jih je v prijavi napovedal. Avtoprevoznik Sodin Franjo iz Zgornje Hudinje je v letu 1952 napovedal samo 23.000 din letnega čistega dohodka, s katerim naj bi preživljal štiričlansko družino, kar znaša

mesečno povprečno 1800 din. Za leto 1953 tudi ni napovedal realnega dohodka in prometa.

Zato je nujno potrebno, da se uveljavi uredba o obrtništvu glede zmanjšanja zaposlitve tuje delovne sile pri privatnem obrtniku. Vsi opisani primeri nam kažejo, da je največ špekulacij prav pri teh obrtnikih in kakor je znano, je to v drugih republikah že urejeno. V nekaterih strokah pa zaposlovanje tuje delovne sile sploh niso dovolili (živilske, kemične itd.).

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Kjer so pogoji že dozoreli, bo treba ustanavljanje komun pospešiti

Konjicah. Ni še jasno povsem, če se bodo Oplotničani priključili k tej komuni, saj se nekateri zavzemajo za priključitev k mariborski skupnosti komun. Nejasno je tudi, kam se bo priključila občina Vitanje, najbolj verjetno pa izgleda, da se bodo volivci te občine odločili za konjiško komuno.

Na področju Šmarja in Rogaska Slatine bi naj bila šmarsko-rogaska komuna. Kje bo sedež komun, se volivci še niso dokončno odločili. Eni so mnenja, da bi naj bil v Šmarju, drugi se pa ogrevajo za Rogasko Slatino, kar bo verjetno najboljša rešitev, ker je Rogaska Slatina gospodarsko bolj razvita kot Šmarje. V to komuno bi spadale občine Rogatec, Rogaska Slatina, Šmarje, Pristava, Podčetrtek in Polje ob Sotli, če se bodo volivci za to odločili.

Za celjsko komuno, ki bo imela svoj sedež v Celju, sta se doslej izkristalizirali dve varianti. Po eni naj bi ta komuna obsegala poleg Celja še Store, Sentjur pri Celju, Škofjo vas, Smartno v Rožni dolini, Vojnik, Frankolovo, Vitanje, Dobro, Slivnico, Ponikvo in Dramlje. Zagovorniki te variante utemeljujejo takšno razmejitve s tem, ker prihaja v celjske tovarne veliko število delavcev iz teh občin. Pristaši druge variante pa menijo, da je takšno območje preobsežno, ter so mnenja, da bi naj celjska komuna obsegala le 8 občin in sicer: Celje, Store, Škofja vas, Smartno v R. d., Vojnik, Frankolovo, Slivnico in Dobro. Vojnik je gospodarsko prebiskav center, da bi imel pogoje za razvoj samostojne komun. Pač pa bi naj bil po tej drugi varianti sedež komun tudi v Sentjurju pri Celju, ki bi združevala občine Sentjur, Ponikvo, Dramlje, Slivnico in morda tudi Žussem, če se bodo volivci za to opredelili.

Za pasivni kozjanski predel sta možni dve rešitvi. Ali ustanoviti komuno s sedežem v Kozjem, ali pa ustanoviti gospodarsko močno občino. Verjetno se bodo volivci v začetku raje odločili za močno občino, vsaj do takrat, dokler se ne bodo ti predeli gospodarsko razvili in osamosvojili. Volivci občine Planine, razen Prevorja, so se pa že odločili za priključitev k sevniški komuni, kamor občina tudi gravitira.

V komunah bomo dosegli večji gospodarski razvoj, v njih bo družbeno upravljanje in iniciativa volivcev prišla najbolj do izraza. Ker so pogoji za ustvarjanje komun marsikje že dozoreli, je dolžnost organizacij ZK, SZ in sindikalnih podružnic, da okrepijo politično delo s tem v zvezi. Z najširšim sodelovanjem volivcev bo teritorialna razdelitev najbolj pravilno izvršena in statuti komun bodo odraz demokratičnega teženja in zahtev naših delovnih ljudi.

-ma-

V nedeljo bo v Štorah veliko gasilsko slavlje

Posnemanja vredna požrtvovalnost

Ko so se kovinarji v Štorah vrgli z vsemi silami na obnovo razdejanih objektov in si iz leta v leto širili in modernizirali tovarniške objekte, niso pozabili na smotno varstvo objektov in vsega imetja. Zavedali so se, da je treba med drugim organizirati tudi dobro gasilsko službo. Našli so se sicer ljudje, ki so zavirali delo prostovoljne industrijske gasilske čete z osebnimi spori. Toda zavedni gasilci so hitro obračunali s staro miselnostjo in uvedli red in disciplino v vrste gasilcev. Odslužbe se je delo razvijalo z vedno večjimi uspehi. Gasilci Zelezarne Store so zmagovali na tekmovalnih, nabrali so si lepih diplom, nabavili moderno orodje in opremo, pritegnili v svoje vrste še žene in pionirje, ki so tudi zmagovali na tekmovalnih. Vse to je prispevalo k učvrstitvi volje in discipline in k učvrstitvi ugleda vsledne čete.

Ko so delavci prevzeli tovarno v upravljanje, so kmalu pokazali pravo razumevanje za razvoj in podpiranje koristne dejavnosti. Lani je delavski svet Zelezarne sklenil poskrbeti za sredstva, da se požrtvovalnim gasilcem omogoči graditev novega doma. To so gasilci pozdravili z velikim navdušenjem in že lani pričeli z zemeljskimi deli na prostoru, kjer naj bi stal nov gasilski dom. Zima je dela prekinila, zato je gradbišče spomladi zopet oživel in dela so napredovala z naglico, ki je vse začudila.

Danes je dom gotov, urejen je prostor okoli doma in kanalizacija do glavnega jarka ob železniški progi. Gasilci so tekmovali med seboj, kdo bo prispeval več s prostovoljnimi delom. Rezultati so prekosili vsa pričakovanja. Vemo, da kovinarji nimajo lahkega dela v tovarni. Vendar so nekateri žrtvovali pri gradnji gasilskega doma po 400, 500, 600, da celo 700 prostovoljnih ur. Vrednoti opravljenega prostovoljnega dela gre torej v lepe tisoče. Sedaj stoji med stavbami v koloniji ob cesti Celje-Rogaska Slatina enonadstropna stavba dolžine 32 m, širine 13 m, z 20 m visokim stolpom, z garažo, delavnico, garderobo, skladiščem, z enim družinskim stanovanjem in dvema sobama za samce, vse opremljeno s centralno kurjavo, ko-

ži izvršili očiščevalno akcijo »Metlas«. Sprli se bodo baje z Južno Afriko zaradi Simonstovna, mesta, ki ga imajo Angleži že 65 let. — Med Japonsko in Južno Korejo je prišlo do krvavega incidenta zaradi otoka Takestume. Skratka: diplomatska jesen nam bo natresla mnogo grenkih in trpkih plodov, pred marsikaterim pa bo svet še vedno stal kakor žaba pred orehom. T. O.

palnico in prhami. V domu so tudi pripravili lep prostor za učilnico, za katero so nabavili sodobno opremo.

Prostovoljno industrijsko gasilsko društvo Zelezarne Store šteje danes 50 članov, 10 članic in 12 pionirjev. Vsi so izredno marljivi in imajo najboljšo voljo, da se strokovno čim bolj dvignejo, vsi se zavedajo velike važnosti reševanja in čuvanja ljudske imovine, ki zahteva tudi strokovno izvežbane ljudi. Danes ima društvo samo enega častnika, kar je premalo, zato bodo že letos poslali 2 ali 3 podčastnike v šolo za gasilske častnike v Medvode. Ostali pa bodo pridno študirali in si bogatili znanje in spretnost doma, v novem domu jim bo to najbolje omogočeno.

V nedeljo, 5. septembra bodo Store doživele enega svojih najlepših praznikov, otvoritev novega gasilskega doma in razvite prapora. Pokroviteljstvo nad proslavo je prevzel narodni heroj tov. Leskošek Franc-Luka. V goste pridejo gasilci iz industrijskih središč LR Bosne in Hercegovine ter Hrvatske, da ne govorimo o udeležbi gasilcev iz bližnje in daljne okolice. Samo iz Celja bo prišlo kakih 200 delegatov. Požrtvovalnim gasilcem iz Štor iskreno čestitamo. Služijo naj za vzgled še ostalim gasilskim četam.

U. R.

PREBIVALSTVU MESTA CELJA, HIŠNIM LASTNIKOM IN UPRAVITELJEM!

Slavnostni dnevi velike proslave »Štajerska v borbi« so neposredno pred nami. Prepričani smo, da bo Celje pozdravilo več stotisočlavo množico, lepo, čisto in tako okrašeno, kakor do sedaj še ni bilo nikoli.

Pozivamo in vabimo vse prebivalce mesta Celja, da okna in zgradbe ob slavnostnih dneh kar najlepše okrase s cvetjem, zelenjem in zastavami.

Hišne upravitelje in lastnike pozivamo, da popravijo zgradbe in plotove, očistijo in uredijo dvorišča ter pota in nasade pred hišami. Prav tako naj poskrbe, da bodo v slavnostnih dneh na vseh zgradbah izobešene zastave, katere si naj pravočasno oskrbe, v kolikor jih še nimajo ali pa so stare zastave že obledlele.

Naj bodo v slavnostnih dneh vse hiše kar najlepše okrašene. Dokažimo, da znamo ceniti velik pomen proslave »Štajerska v borbi«. Prepričani smo, da bodo Celjani to dokazali!

Predsednik Olepševalnega in turističnega društva:

Jenko Rado, l. r.

Predsednik Ljudskega odbora mestne občine:

Gradišnik Fedor, l. r.

Štajerska v borbi

Razvoj kurirskih zvez na Štajerskem

(Nadaljevanje)

Pohorska (II.) linija

Posadke v stanicah Pohorske linije niso imele večjih vojaških akcij, napadale so le posamezne Nemce ali manjše patrle. Veliko pomoč so jim nudile domačije pri Grmeku, Višcu, Vavku, Jarcu in Koširju, ki so jih oskrbovale s hrano in podatki.

Od oktobra 1944 dalje je imela stanica 11 zelo težaven položaj, ker so Nemci pričeli ofenzivo proti našim edincem na Pohorju. Prehod čez Dravo je bil popolnoma onemogočen, vendar so kurirji poskušali vzpostaviti zvezo s stanicami 11a, ki je bila na levem bregu. Toda edina zveza je ostala s stanicami 17 pri Vurbergu, ki je bila še najbolj zanesljiva.

Ivan Mogu-Marko, inštruktor III. relednega sektorja za Štajersko, pripoveduje, da je sovražnik pritisnil predvsem na Prekmurje in Pohorsko linijo, da bi zveze obdržali, so hoteli stanice povezati. S Plankarjem-Cičkom sta se odpravila preko Pohorja, da obiščeta Prekmurje. S seboj sta vzela nekaj najboljših kurirjev, ki bi postali komandanti novoustalovljenih stanic. Dvanajstotica je v nočnem maršu prišla s Pohorja do Rač, kjer so predanili na skedenj nekega našega somišljenika. Verjetno je kdo skupino izdal, kajti kmalu sta pripeljala dva nemška kamiona in vojštaki so pričeli preiskovati sosednjo hišo in skedenj. Morali so biti slabo informirani in Jure, Slav, Levter Marko so se zaman pripravili na obrambo, ker so se Nemci čez dve uri odpeljali proti Mariboru.

Naslednjo noč so nadaljevali pot čez Ptujsko polje proti St. Vidu ob Dravinji, kjer so mimogrede sežgali avto morilca Standla, ki je imel srečo, da sam ni bil v avtomobilu. Brez večjih borb so prišli čez Dravo. V vasi Muškanci se je poslovil Marko, ki je ostal tu, da vzpostavi zveze z Mariborom. Najprej je skušal dobiti zvezo z Nikom, ki je bil takrat v bližini Lenarta. V vasi Biže mu ljudje niso dosti verjeli, ker so mislili, da je nemški špijon. Po dolgem prigovarjanju je dosegel, da je šlo neko dekle k Niku s sporočilom, naj se javi na določenem mestu, ker ga čaka Marko. Niko sporočilo ni verjel in je poslal dekle na policijo v St. Lenartu. Zato je namesto Nika prišla na dogovorjeno mesto policija. Komandant policije je mislil prvi pobiti partizane, zato je planil skozi vrata, Markova brzostrelka ga je skoraj razpolovila. Slavic je pri drugih vratih tudi prisilil Nemce k umiku, nato sta oba še hitro zmetala ročne bombe in pretekla prazen prostor, medtem ko so bili policisti popolnoma zmedeni. Slavic je seveda komandirju, ki ga je ubil Marko, še poprej odvzel brzostrelko. Padla pa sta dva Slovence-dezerterja nemške vojske, ki sta se, jima pred dnevi pridružila, a se pri napadu nista znašla. Marko in Slavic sta nekaj dni slepo tavalila po neznanim terenu in sta bila bolj na srečo kot z vezami naša Potrčevo domačijo pri Sv. Urbanu in dalje na partizansko javko.

Komanda III. relednega sektorja

Leta 1944 po osvoboditvi Mozirja je bil štab v Bočni. V njem je bilo dvajset ljudi. Komandant je bil Edi Golc-Svigelj, njegov namestnik Franc Plankar-Cičko, komisar Henrik Ribič-Muk in zaščito so sestavljali Miha-Branko, Aci Junger, Boris Košenina, Vinko Praprotnik, Adolf Praprotnik, Edi Ribič, Adolf Jesih-Cerčil in še drugi. Ker je štab predvideval večjo nemško ofenzivo, je najprej okrepil Moravski in gornji Savinjski sektor, kjer so bile stanice najštevilnejše. Na enem samem mestu niso mogli ostati daj časa, zato je prišel štab iz Bočne v St. Janž pri Rečici, nato v Melišu in Ljubno. Komandant Edi Golc je bil zelo iznajdljiv in je v Gornji Savinjski dolini priskorbel radioaparati, ki so ga nosili s seboj in poslušali skupaj z vaščani v vaseh, kjer je bila elektrika.

Sredi oktobra je štab z zaščito napadel Vransko in opustošil pošto. To dejanje je Nemce tako prestrašilo, da so dobili iz Celja znatno pomoč vojaštva in celo štirje tanki so stali na cesti med Vranjskim in Brodom. Štab se je po uspehi akciji umaknil preko ceste Trojane-Vransko in čez Motnik nazaj

padel. Pri tem so dvema nemaklonjenima kmetoma pobrali nekaj živine, čeprav je bilo v trgu polno Čerkezov. Ko so šli februarja komandant Golc in kurirja Aci ter Miha na ogled v Prekopo, so jih Nemci napadli in kurir Miha je padel. V začetku marca je dobil štab povelje od oblastnega komiteja za Štajersko, naj se premakne v bližino postojanke Bojan pod Uršljo goro, od koder je nameraval preko Dobrovelj oditi na Korosko. Pot jim je preprečila nemška kolona, ki je že šla iz Slovenije proti oroški. Šele po nekaj dnevih jim je uspelo, da so prečkali cesto in železnico v Saleški dolini in preko Graške gore prišli v St. Vid nad Črno na stanico 34.

Od tu se je zopet premestil na povelje oblastnega komiteja na Pohorje, ker je bila v bližini ruska vojnica delegacija. Na staniči deset se je skušal v njihove vrste vtihotapiti nemški špijon — mlad Ukrajinec, ki se je izdal kot kurir Tolbuhinovega štaba in zahteval, da ga peljejo k ruski vojni delegaciji. Toda med člani zaščitne čete je bil tudi nek Ukrajinec, ki je pričel namišlje-

Patrulja Kozjanskega odreda obiskala vse važne kraje iz NOB

Borci Kozjanskega odreda, ki bodo sodelovali v patrulji, bodo na svoji poti po Kozjanskem obiskali vse najvažnejše kraje iz časov partizanstva, razne postojanke, grobišča, partizanske vasi in družine itd. Patruljo bo vodil tovariš Janežič Janez, ki je bil drugi komandant Kozjanskega odreda.

Patrulja se bo zbrala 11. septembra ob devetih uri dopoldne v Sromljah pri Brezicah. Tukaj se bodo zadržali eno uro, nato pa bodo krenili v Pišce, kamor bodo prispeli predvidoma eno uro pred poldnevom. Ob pol dveh popoldne bodo odšli v smeri Podsrede čez Osredki in Pusti vrh. Iz Podsrede bodo odšli čez Krajčev vrh in Plevnik ter preko Pokojnika v Pilštanj. Pohod do Pilštanja bo trajal en dan, dvanajstega pa bodo iz Pilštanja odkorakali čez Zagorje v Planino. Tu se bodo srečali s patruljo XIV. divizije in prisostvovali mitingu ob sodelovanju kulturne ekipe »Stirinajste«.

Naslednji dan, dne 13. septembra, bo patrulja odšla proti Dobju, kamor bo prispela že ob sedmi uri zjutraj, v Slivnico pa ob desetih, medtem ko bo v Sentjur prispela ob 13. uri. Eno uro pozneje bodo prispeli v Grobelno. — Morda se komu zdi to potovanje malce naglo, toda ob pol štirih bodo že v Smarju, kjer bo prebivalstvo priredilo miting. Borci se v Smarju ne bodo mogli dolgo zadržati, ker bodo ob osmih zvečer že v Kostivnici na drugem partizanskem mitingu.

Naslednji dan se bo patrulja razdelila na dva dela. Prvi bo šel v Negenjo, drugi pa na Sladko goro. V Kostivnici se spet združijo in nadaljujejo pot v Podčetrtek, kjer bo ob treh popoldne sprejem. Od tu bodo odhiti v Sempeter, kjer jih bodo pričakovali ob peti uri. V Podsredi bodo že ob šestih zvečer, pot pa bodo nadaljevali čez Kostivnico in Veliki kamen v Senovo. V Senovem jim bodo pripravili sprejem in miting.

V Senovem bo patrulja prenočila in naslednje jutro nadaljevala pohod preko Pustih ložic in Mrzle planine v Zabukovje, kjer se bodo opoldne poklonili spominu padlega politkomisarja odreda ob njegovem grobu. V Zabukovju se bodo zadržali ves popoldan. To bo prvi večji počitek, združen s mitingom. Iz Zabukovja bodo 16. septembra odšli čez Presko, preko Malega Podgorja, Rudnika in Poljan v Marof, kamor na-

Isti čas, ko bo petnajst partizanskih patrulj obiskovalo partizanske kraje, bodo na raznih proslavah in mitingih sodelovale tudi kulturne ekipe in pevski zbori.

Tako bo vsej Štajerski znana kulturna ekipa XIV. divizije nastopala najprej na Kozjanskem. Prvi njen nastop bo v Sedlarjevem, kjer je pred desetimi leti Stirinajste prekoračila Sotlo. V Sedlarjevem bodo nastopili 11. septembra ob treh popoldne. Skupina bo nato šla s patrolo Stirinajste

meravajo priti že ob eni uri popoldne. Po enournem postanku bodo šli v Jurklošter. Tu se bodo razdelili in obiskali partizanske družine na Volušu, zvečer pa se bodo udeležili mitinga in prireditve v Jurkloštru.

Drugi dan — 17. septembra — bo patrulja odkorakala naprej čez Henino, Poljane in Sv. Lenart, kjer jo bodo dočakali nekako ob pol treh popoldne. Ob osmih zvečer jih pričakujejo že na mitingu v Brezah, kjer bodo tudi prenočili.

Devetnajstega septembra pa bo šla patrulja čez Glažuto na Svetino, kjer bo položila venec na skupni grob padlih borcev II. bataljona Kozjanskega odreda. Po mitingu na Svetini bodo šli v dolino in čez Pečovnik na Breg, kamor bodo prispeli ob treh popoldne. Z Brega bodo odšli naprej v Celje, kjer bo ob petih popoldne pred magistratom sprejem vseh patrulj.

Kot je iz programa razvidno, bodo borci Kozjanskega odreda obiskali veliko vasi in krajev, ki so znani iz težkih časov narodnoosvobodilnega boja. Na poti bodo srečali stare znanke, stare aktiviste in bojišča iz medvojnih let.

Člani okrožnega komiteja SKOJ na Bohorju leta 1944

Marica Frečec:

29. oktober — dan prve množične aretacije sodelavcev Osvobodilne fronte v Celju

(Nadaljevanje)

NA GESTAPU

Obrnjeni v zid smo se z očmi skušali razgledati okoli sebe, da bi videli, kdo vse se tu nahaja, kajti trenutek ob prihodu je bil mnogo prekratek, da bi lahko na pogled videli in spoznal vse. Ob pogledu na mizarja Stibelna iz Gamberja, tapetnika Dolerja in trgovca Božiča je vsakogar od groze spreletelo, tem bolj, ker so pred njihovimi nogami bili nahrbtniki in jerbasi materiala, ki so ga pri aretaciji našli. Pri vseh treh so bile znane javke, razen tega so pri Božiču čezdelovali letake, pri ostalih dveh pa so jih razpečevali. Nedaleč od nas so že zasliševali ilegalno-kurirsko Nado Francetovo (por. Primožič), ki so jo prijeli pri Dolerju, ko je prišla po material.

Ker so gestapovci opazili, kako nam bliskajo oči, so se postavili v skrajno bližino vsakogar, kot bi hoteli ujeti še diha posameznika. Vrata pa so se med tem še neprestano odpirala in zapirala. Zdaj se je zaslišalo klicanje imen in

sodelovanju z Omanovo. Na zanikanje so se obrnili k vratom in veleli stražarju, naj privede Omanovo, ki pa je v čakalnem prostoru ni bilo opaziti. Vstopila je z dvignjeno glavo, nekoliko bledim obrazom, skrbno urejeno pričesko, novim plaščem in čevlji. Kako daleč je bila od običajne Darje, ki je nosila vedno v gladko počesanih lasih moder trak in je bila oblačena v podarjeno dežno pelerinico. Zdaj je stala tu z rahlim ciničnim nasmehom. Pozorno so spremljali gestapovci srečanje pogledov in ponovili vprašanje o poznanstvu s njo. Na jasen odgovor »ne«, ki je veljal tudi njej, so se obrnili k njej in vprašali: »Und was sagen Sie?« Tedaj se je prosto nasmejala in izzivajoče odgovorila: »Ja!« Ob tem odgovoru so se tla zamajala pod nogami, iz oči pa je vplil glasen ohtek: »Ne zaslužiš drugega kot pljunek v obraz — izdajalka!« Zdaj je postalo vse jasno. Toda le kako obvestiti vse o tem, kajti njo je čakalo še delo. Ničesar ni bilo več

vrata so se v tem popoldnevu neprestano odpirala in zapirala. Ker so nas vodili posamezno iz gestapa, smo se v tej hiši razgubili, ne da bi vedeli, če bomo še kdaj v življenju srečali drug drugega. Na koncu pustega hodnika v prvem nadstropju je še stal nekdo. Bil je Prezeljev Franček, ki je ob naši aretaciji še hodil po cesti, pozdravil znanko, ki je šla v spremstvu gestapa in že je bil sam v nemških krempljih. Nepopisni so bili občutki ob zavesti, da si za močnimi zapah in izročeni milost in nemilosti krvoločnega, podivjanega gestapa. Nekako olajšanje se je začutilo šele, ko so stražniki z nabitimi puškami odšli in si prešel v roke službujočega paznika. Mnogi od teh so bili naših misli, vendar jih okupator ni mogel takoj pustiti s teh mest, ker ni bilo domačih, saj so bili zaprti po vseh krajih, kjer se je pojavil gestapo. polni. Ko si zaslišal po odhodu straž človeško slovensko besedo paznika in našel v celici znane obraze sotrpinov, si se za trenutek oddahnil. Toda pogled na goslo zamrežena okna in temo, kateri si se znašel, ko je kmalu ugasnila luč, je obudila sto nejasnih vprašanj o neresenih nalogah, oživela najlepše življenjske spomine in te zanesla v toplo naročje doma. Preveč je bilo ta dan hudega, da bi moglo srce utihniti od bolečine in se pogrezni v spanje... Iz tega razmišljanja in zaskrbljenosti je vse zbudila sredi noči trda hoja po hodnikih in butanje na vrata. Začela so se nova zasliševanja, prižigale so se luči po celicah in kričanje besnih ter pijanih gestapovcev je napolnilo ves zapor. Pričeli so padati prvi udarci in slišati je bilo stokanje mučenega tovariša. To se je dogajalo večkrat v tisti noči vse do ranega jutra, ko se je začel nov dan in z njim novo trpljenje...

(Konec prihodnjic.)

19. SEPTEMBRA VSI NA OSTROŽNO!

ropot pisalnih strojev je naznanil žalosten začetek. Začeli so nas razdeljevati po sobah, od koder je glasno vpitje že udušilo tipkanje strojev. Nihče se ni mogel vzdržati v to grobo resnico vse do časa, ko je zaslišal svoje ime in je stal pred mrzlim obrazom odurnega gestapovca-zasliševalca. Zdaj se je ne nadoma porodilo drugo vprašanje: kaj vedo, s čim bodo začeli? Ker so vedeli le za sodelovanje in pri mnogih ne za določeno delo, so najprej pričeli z vprašanji o poznanstvu s tem ali onim imenom naših vodilnih aktivistov. Med drugim so postavili tudi vprašanje o

čutiti v notranjosti, samo zaničevanje do nje vse do časa, dokler ni prišlo oboroženo spremstvo, ki nas je odvedlo v zapor. Med potjo smo srečavali znane obraze, ki so se od nas nemo poslavljali...

PRVA NOČ V ZAPORU

Mrko zidovje Starega piskra, katerega stene in tla so še bile oškropljene s krvjo zavednih Slovencev, odpeljanih na jug, in naših sodelavcev, ki so že trpeli v koncentracijskem taborišču Mauthausen ali so padli pod streli — je sprejemalo nove žrtve. Težka železna

Stanica 8 S ob Dravi leta 1944

v Gornjo Savinjsko dolino, Nemci, pa so zaman iskali dva dni po hribih okoli Vranskega.

Ko so pričeli decembra 1944 Nemci splošno ofenzivo, se je štab umaknil preko slapov v Motnik od tu pa v Spitališ na stanico 22, od koder je šel dalje v Sv. Lenart na stanico 26 in nato na stanico 24 v bližini Liboj. Tu jih je obiskal tudi tov. Sergej Kraigher, takratni sekretar oblastnega komiteja za Štajersko. Sredi januarja se je štab zopet približal Janškemu in dvakrat na-

nega kurirja spraševati podrobnosti, o katerih on ni mogel govoriti. Po daljšem zasliševanju je priznal, da ga je poslal gestapo z nalogo, naj se vrne v rusko vojno delegacijo in jo skuša uničiti.

Poleg vsega se je delo štaba III. relednega sektorja za Štajersko najlepše pokazalo v tem, da so zveze, ki jih je okupator s svojim terorjem prekinil, nenehno znova obnovljali in da so bile takoj vzpostavljene.

(Dalje prihodnjic.)

Iz Celja ...

ZRTEV PLANIN

V soboto sta odšla na Okrešelj 18-letni abiturient gimnazije Pavle Blaznik in 24-letni Vili Svet iz Celja. V nedeljo sta plezala na Tursko goro nad Okrešljem. Med plezanjem se je Blazniku odlomil masiv skale in je padel okrog 32 metrov globoko v grapo. Najprej ga je njegov tovariš spravil na varnejše mesto, v prvih popoldanskih urah je pa do njega splezal neki graničar. Graničar in Svet sta Blaznika na varnem mestu dobro zavarovala pred ponovnim padcem. V noči na ponedeljek so po nesrečenca celjski gorski reševalci in člani AO rešili iz stene in spravili v Turski žleb. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer so ugotovili težke poškodbe. Imel je prebito lobanjo, levo roko dvakrat zlomljeno in utrpel je pretres možgan. Vse dni je bil v nezavesti, v četrtek zjutraj pa je podlegel poškodbam.

STANOVANJSKE NAJEMNINE SE NE BODO ZVIŠALE

V številki 33 na zadnji strani našega lista smo objavili, da je republiški Izvršni svet povzeli tarifne postavke za izračunavanje najemnine v Celju, in sicer v coni A 0,34 din, v coni B 0,30 din in v coni C 0,25 din.

Na predlog Mestnega ljudskega odbora v Celju pa je republiški Izvršni svet potrdil prvotne tarifne postavke.

SOLSKE KNJIGE

zvezke in vse ostale šolske potrebščine nabavite pravočasno pri

MLADINSKI KNJIGE

Celje * Stanetova ulica

za izračunavanje najemnine, in sicer v coni A 0,30 din, v coni B 0,25 din in v coni C 0,20 din.

Tudi te tarifne postavke verjetno še niso dokončne, ker se bo po vsej Sloveniji izvršil pregled in primerjava novih najemnin in na podlagi tega dokončna določitev tarifnih postavk, vendar so za enkrat veljavne za sklepanje stanovanjskih pogodb omenjene tarifne postavke.

Ker so postavke za stanovanjske najemnine zopet spremenjene, je podaljšal rok za sklepanje stanovanjskih pogodb do 20. septembra 1954, seveda z veljavnostjo od 1. avgusta dalje.

...in zaledja

Kjer se prepričata dva ...!

V Kopolah, prijazni vasi nad Storjani, se je nedavno tega mudila po službeni »dolžnosti«¹ roparica — zvito-repka. Sicer ni to nič posebnega, saj obiskujejo podobne živalce tudi druge okoliške vasi. Toda lisica, ki je obiskala Kopolčane, je gotovo visoko kvalificirana, kajti ni prelisičila svoje žrtve — Strnadove perjadi, ampak celo Strnada Jakoba samega. Ta je bil namreč v nedolžnost lisičjega zaroda tako prepričan, da je za oropano kokoš in nekaj izginulih piščancev kruto obdolžil sosedovega psa — dobrega hišnega čuvaja. Takoj se je napotil k sosedu Gajšek Neži, da izterja svojo pravico. Prestrežena sosedba bi kmalu podlegla Strnadovi prepričevalnosti, da ni slučajno zvedela da je bil njen čuvaj v času povzročenega zločina na podu pri domačih delavcih, ki so mlátili žito. Ta »ali-

IZPOD BOHORJA

Zadnja poplava je vzdolž Bistrice pobrala vse tiste brvi in mostove, ki niso bili nikoli kaj prida. Med temi je zlasti most pod Pilštanjem, ki veže naselje Log s svojim upravnim in kulturnim središčem. Ze maja 1939 je most odnesla povodenj, a tudi drugič zgrajenemu je narasla Bistrica kmalu odtrgala ograjo. Zato je pred leti v zimi in temi padla v vodo s torbo in paketi uslužbenka, ki je nesla pošto k avtobusu. Sama se je rešila, inventar pa so polovili podnevi. Toda ta opomin ni pomagal mostu do nove ograje. Letos je povodenj rešila most nadaljnega hiranja in ga zbrisala s površja. OLO Celje je namenil občini za zgradbo novih mostov in brvi denarna sredstva. Ljudem je na tem, da se zgradi trden most za povečani promet z apnenico, ki se nahaja 30 m od mostu. Potreben je pa še posebej za prebivalstvo in mladino Loga, ki obiskuje šolo na Pilštanju, prav tako pa tudi za planince, ki bodo tod mimo hodili prek Oslice na Javornik (1023 m) k edini skorajšnji planinski postojanki na Bohorju.

Nekako 100 let je bil pri mostu studenček, ki je popotnike okrepčeval z odlično vodo. Okupator je s popravilom ceste pokvaril izvir, da sili na levem robu ceste na plan in povzroča mlakužo, na desnem se pa pogreza izvir v strugo. Cestna uprava je tu okoli ob strugi potoka zgradila oporne zidove in dva odtočna kanala. Zeleli bi, da bi popravila tudi izvir, za kar je občina že pred leti prosila.

NEDELJSKI PROMENADNI KONCERT V CELJSKEM PARKU

V nedeljo dopoldne je v celjskem parku igrala godba na pihala iz Zelenarne Store, ki se je kar dobro izkazala. Pred godbenim pavilijonom, ki ga je pred kratkim postavilo Olepševalno in turistično društvo v Celju, se je zbralo lepo število poslušalcev. Med sprehajalci v parku je bilo opaziti tudi člana Zveznega izvršnega sveta tov. Franca Leskoška s soprogo.

KAJ JE V PEKARNI MLAKAR NAROBE

Peč Mlakar zaposluje 4 pomočnike, eden od teh pa že 11 let meša testo. Ko ta pomočnik ni bil več pripravljen, da bi delal 12 do 16 ur na dan v vro-

Odpadni SVINEC kupimo vsako količino po najvišji ceni. Odpadpromet Laško

čin in na betonu, sta prišla z mojstrom navzkriž. Mojster se ga hoče iznebiti in ob vsaki priliki govori, da je pomočnik zanič. (Čudno, saj je že tako dolgo pri njem!)

Odkar sta sprta, mojster pomočniku ne dovoli delati nadur. Če je kakšen dan delj časa v pekarni, mora ostati naslednji dan toliko ur doma. Medtem pa drugi pomočniki smejo delati po urah. Toda kako so plačani, je tudi poglavje zase. Njihove nadure vpisuje in plačuje ločeno. Bilo bi dobro pogledati, koliko je Zavod za socialno zavarovanje s tem prikrajšan.

Gibanje prebivalcev v Celju

V času od 25. do 31. avgusta 1954 je bilo rojenih 34 dečkov in 28 deklic.

Poročili so se:

Marček Josip, mizarški pomočnik iz Celja in Osetič Jožefa, natakarica iz Zaleca; Bremeč Ladislav-Mihael, računovodja in Vajdetic Ana-Marija, prip. pisarniški referent, oba iz Celja; Miklenič Stjepan, krojaški pomočnik iz Zagreba in Gorican Marija, krojaška pomočnica iz Celja; Malgaj Milan, gradbeni tehnik in Kotušek Helena, kemijski tehnik, oba iz Celja; Bobinac Franjo, finomehanik in Schmezer Zlata, črtnika z zlatom, oba iz Celja; Glavič Cedomir, vodnik JLA in Sluga Terezija, gospodinja, oba iz Celja.

Umrli so:

Golež Jože, upokojeni železničar iz Platinovca, star 88 let; Moro Marija, gospodinja iz Račice, stara 56 let; Črep Miklavž, upokojeni delavec iz Strme, star 47 let; Bačar Rudolf, delavec iz Hrustnika, star 51 let; Razboršek Jože, upokojeni delavec iz Prebolda, star 66 let; Domšek Antonija, upokojenka iz Hrustnika, stara 66 let; Jelen Janko, otrok iz St. Ilje pri Velenju, star 7 dni; Polanc Marija, posestnica iz Lahovega grabna, stara 58 let.

bi« pa trdovratnega Strnada ni prepričal. Ni se dal omajati in je uporno terjal svojo kokoš še dalje.

Gajškovi je končno prišlo na misel, kako bi Strnada dokazala nedolžnost svojega piščaka Poklialca je bližnjega lovca Jagra Antona, ta pa je za »borih«² 200 din pognal psu dva strela v glavo. Dalj časa zvesti čuvaj se je moral za dokaz svoje nedolžnosti posloviti s tega sveta. Lovca je našel v pasjem želodcu le malico in kosilo, katero je isti dan žrtev zavžila na podu skupno z mlatičji, dočim o oropani kokoši ni bilo ne duha ne sluha.

Kratek epilog k temu! Kjer se prepričata dva, tretji dobiček ima! Zvito-repka — lisica — s svojimi pogostimi obiski še danes izkazuje globoko hvala-ležnost Strnadu, Gajškovim in še posebno lovcu Jagra Antonu za pomoč pri likvidaciji njenega smrtnega sovražnika — dobrega hišnega čuvaja, nedolžnega piščaka ...

F. K.

IZ STOR

Značilno je, da v Storah domače prireditve, bodisi dramske skupine, pevskega zbora ali pa godbe na pihala, nimajo obiskovalcev. Medtem pa so gostovanja Sentjurčanov vedno napolnila dvorano, saj so »Milkovo Zalo«³ igrali kar trikrat. Brez dvoma bo treba posvetiti več pozornosti in študija izbiranju ustreznih dramskih del, poleg tega pa predstave temeljito pripraviti, da bodo na zadostni višini.

Zadnjič je s telovadnimi točkami gostoval iz Zagreba variete »Bohemia«. Obisk je bil presenetljiv in zadovoljnost prebivalstva velika. Brez dvoma bi tudi domači telovadci, če bi nastopali pod zastavo »Partizana«, imeli dosti uspehov in občudovalcev. Seveda pa je treba telovadno društvo v Storah najprej poživeti in mu dati na razpolago primerne prostore. Občinski ljudski odbor je v letošnjem proračunu predvidel 100.000 din za TD »Partizan«.

Ze leto dni upajo Storjani, da bo kanal vzdolž železniške proge očiščen. Po vsakem deževju grozi nevarnost, da bo voda zalila kleti, ker je lega glavnega kanala višja od vodostaja kanalizacije. Vrh tega že sami higienski predpisi narekujejo čim hitrejšo ureditev glavnega jarka.

R-ič

Nepošten in nevosten poslovođa

28-letni Ljubo Benetek je bil poslovodja v trgovini z mešanim blagom v Mozirju v poslovalnici »Prodaja«. V času od 5. 9. 1952 do 17. 10. 1953 si je iz blagajne postopoma prilastil najmanj 65.970 din gotovine in jih uporabil za svoje osebne izdatke. Prilastil si je tudi za 13.780 din manufakturnega in galanterijskega blaga.

Benetek je tudi nevosten in malomarno posloval. Naročeval je za poslovno tako blago in take količine, da ga ni bilo mogoče razprodati. V skladišču se je takega blaga pokvarilo za 135.040 din. Vodil ni evidence o porabi bencina, dalje ni vodil evidence o odjemalcih, ki jim je izdal blago proti odplačevanju na obroke, niti ni kontroliral in podpisoval dnevnih blagajniških zaključkov. Vztrajal tudi ni na tem, da bi on sam in ostali uslužbenci izpolnjevali paragonske bloke, tako da se je v ročno blagajno, ki je bila dostopna vsakomur od uslužbencev, stekalo na dan tudi do 20.000 din. Bila je dana možnost, da so si uslužbenci prisvajali denar, o katerem niso vodili nikakega računa. Tako malomarno poslovanje je imelo za posledico, da je v poslovalnici nastala izguba v znesku 913.042 din.

Benetek se je zaradi malomarnega poslovanja zagovarjal pri okrožnem sodišču. Priznal je ugotovljeni primanjkljaj in vse ugotovljene nevestnosti, ki so do primanjkljaja privedle. Skušal pa je odgovornost za primanjkljaj deloma prevladati še na ostale uslužbence. Obsojen je bil na 6 mesecev zapora.

OSTRA KAZEN ZA NAPAD NA MILIČNIKA

24-letni kmečki delavec Berdnik Roman in 24-letni mizar Pungershek Franc, oba iz Loč pri Poljčanah, sta 19. aprila 1954 zvečer na cesti v Slov. Konjicah, ki pelje proti Poljčanam, napadla organa LM Artiča Ivana pri opravljanju službe in ga hudo telesno poškodovala. S pestjo sta ga zabila na tla, ga tolkla z rokama in brcala po glavi, da je Artič dobil več poškodb po glavi in zlom lobanjskega dna. Berdnik je Artiča tudi zalil ter mu vrgel službeno kolo v občestni jarek. Na kolesu je nastala škoda 1365 dinarjev. Oba obtožena in še nekateri drugi so tistega dne gledali v Konjicah neko igro in so se zvečer hoteli odpeljati s traktorjem domov v Loče. Artič je šefa strojnega parka KZ Loče, Podkubovška Vladimira, opozoril, da s traktorjem ni dovoljeno prevažati ljudi. Oba obtožena sta izvedla napad na Artiča iz jeze, ker je preprečil vrnitev družbe v Loče s traktorjem.

Berdnik in Pungershek sta se zagovarjala pred okrožnim sodiščem v Celju in bila obsojena: prvi na 4 leta, drugi pa na 3 leta strogega zapora.

Večje število gradbenih delovodij,

zidarjev, pručenihi zidarjev,

tesarjev in delavcev sprejmemo.

Delo je stalno in pod streho.

GRADBENO PODJETJE MOSTE

Ljubljana, Šmartinska 64b.

IZ KOZJEGA

Občinski ljudski odbor Kozje praznuje letos dne 9. septembra že drugič svoj občinski praznik, ki spominja na osvoboditev Kozjega in njegovega področja izpod nemškega osvajačca. Na ta dan so leta 1944 partizani končno likvidirali zadnjo nemško postojanko.

V okviru občinskega praznika bo ta dan tudi razstava plemenske živine za kozjansko področje. Na razstavi bodo sodelovali združniki iz Kozjega, Polja ob Sotli, Imena, Lesičnega in Drenskega rebra. Vse potrebne je pripravljeno, da bo razstava čim bolj urejena in da bodo kmetovalci razstavljalci zadovoljni. Najboljša živina bo nagrajena iz sklada, ki so ga dale na razpolago kmetijske zadruge, ter iz sredstev okrajnega ljudskega odbora in Okrajne združne zveze v Celju.

V okviru proslav »Stajerska v borbi«⁴ bo Kozje dne 11. t. m. ob 17 obiskala patrulja 30 borcev bivše XIV. divizije. Ob tej priliki bo na trgu v Kozjem miting s kulturnim programom, ki ga bodo priredili člani bivšega kulturnega odseka te divizije.

Proslave na Ostrožnem se bodo udeležili Kozjani v čim večjem številu. Za udeležbo se najbolj zavzema KZ Kozje, ki bo za svoje člane organizirala kolektivni prevoz iz Kozjega.

LESIČNO NA OSTROŽNEM

Pri nas imajo ljudje navado, da radi odlašajo na zadnje tedne, češ, kdo bi le tako hitel, saj je še dosti časa. Zato je treba ljudem dopovedati, da počasnost zavira priprave, v katere vlagajo naši ljudje vse svoje napore, da bi to vse-ljudsko manifestacijo dvignili na najvišjo stopnjo. Prikazati je treba ljudem pomen pohoda na Ostrožno, ki vključuje vso zgodovino in veličino narodno-

Ali je mogoče nekatere rastlinske škodljivce zatreti?

Tako se danes sprašuje premnogi proizvajalec kmetijskih pridelkov, zlasti pa še sadjar.

Predvsem se to vprašanje nanaša na kaparja in kloradnega hrošča, eden kot drugi nam povzroča občutno škodo; prvi na sadnem drevju, drugi pa na krompirju.

Kapar je pri nas povzročil sadjarstvu ogromno škodo in ga lahko mirno imenujemo v sadjarstvu sovražnik šte. 1, saj nam je pokončal veliko lepih sadovnjakov popolnoma, druge pa že resno ogroža. Če bomo hoteli ohraniti naše sadno drevje, ki nam zlasti v nekaterih krajih Stajerske predstavlja glavni vir dohodkov, mu bomo morali napovedati najostrejši boj do kraja. No, ali ga je sploh mogoče zatreti? Seveda je, če ga pričnemo načrtno zatirati. Z zatiranjem pričnemo že jeseni, in sicer tako, da odstranimo iz sadovnjaka vse zaničrno, napol suho, močno rakovo in smolkavo drevje, katero nam povzroča v sadovnjakih vir vseh okužb, kajti na takšnem drevju se škodljivci najraje zadržujejo. Seveda pa moramo razredčiti tudi pregoste vrhove in veje, ki se med seboj zasenčujejo in ovirajo pravilno rast. Mah, lišaj in staro skorjo na drevju pa očistimo s strgulo. Le v tako iztrebljenem in prečiščenem sadovnjaku lahko imamo uspeh z zimskim škropljenjem.

Zimsko škropljenje proti kaparju izvedemo z rumesanom in kreosonom v 2%-ni koncentraciji. Pokazalo se je, da sta ta dva preparata za sadno drevje boljša kot drevesni karbolinej. Uporabljamo jih lahko vse do brstenja. Učinkovitost teh dveh preparatov je silno dobra, seveda, če škroplivo pravilno pripravimo. Pri delu s temi preparati (DNOC-dinitroortokresol) moramo biti previdni, da ne pride do zastrupljenj. Nujno je, da si oblečemo zaščitno obleko, ki nas tudi varuje pred močno rumeno barvo. Na nos in usta pa si nataknemo respirator. Med delom se moramo vzdržati jedi in pičaje, po delu pa se dobro umijemo z milom in vodo.

S tem škropljenjem ne uničimo samo kaparja, ampak tudi nebrojne zajedalce, ki prežimujejo na sadnem drevju, kakor n. pr. jajčeca listnih in krvnih ušec, jablanove in hruseve bolhice, zimskega pedica, jajčeca raznih prstančev in listnih stenic. Zlasti se je to sredstvo izkazalo proti jabolčnemu cvetožerju, če smo škroplili nekoliko pred brstenjem. Rumesan in kreoson delujeta tudi proti nekaterim gljivičnim boleznim, posebno pa še proti mahu in lišajem. Vidimo, kako vsestransko deluje zimsko škropljenje, zato ga ne gre podcenjevati. V celjskem okraju nam je letošnja zimska akcija sijajno uspe-

la, kar se zlasti pozna na letošnjem pridelku sadja.

Poleg zimске akcije imamo tudi leto, ki so zlasti z novimi preparati in metodami silno uspešne. Kot primer nam naj služi (nž. Petričkova metoda) bendarženje, to je: na debelu ožji skorje ostrgamo, na kar na to navlažimo z vrečo hidrofilno tkanino ali podobnega, v to pa nakapamo pesto ali systoks, čez to pa ponovno prevezemo polivinil, katerega močno privežemo na spodnji in zgornji strani. Pri delu s temi preparati moramo biti skrajno previdni in se držati navodil in ravnanju z močno strupenimi zaščitnimi sredstvi. Po 10 dneh ni na drevenobenega živega kaparja več, ker s sredstvom prode v samo rastlinsko stanje in celični sok, zaradi česar kapar kakor tudi drugi insekti, ki se hranijo z rastlinskimi sokom kmalu poginejo. S temi sredstvi in metodami 100% uničimo kaparja. Seveda pa se tega ne smemo posluževati takrat, ko so na drevesu plodovi, ker s tem tudi njih zastrupimo. Te metode so sedaj še v raziskovanju in so dale do sedaj že dobre rezultate. Kaj več o tem kasneje, ko bomo imeli še več podatkov.

Dobro je, da izvršimo zimsko kakor tudi letno škropljenje. Letos bomo v celjskem okraju izvršili široko zimsko akcijo proti kaparju, pri čemer nam bo znatno pomagal okrajni ljudski odbor in OZZ, ker hočemo dokazati, da s vestnim in vztrajnim delom ter sodelovanjem vseh sadjarjev kaparja lahko zatremo.

Tudi krompir ima hudega sovražnika, kloradnega hrošča. Kloradski hrošč se je v nekaterih krajih pri nas že tako razmnožil (zlasti v Primorju), da resno ogroža nadaljnjo gojitve krompirja. Ker je krompir za nas Slovence osnovna hrana, moramo storiti vse, da ga ohranimo.

Zatiranje hrošča ni težavno, če ga zatiramo pravočasno in vztrajno. V kolikor imamo manjše površine, vrtničkarji ga lahko zatremo z obiranjem, medtem ko moramo na večjih površinah pristopiti k kemičnemu zatiranju, t. j. k škropljenju z arzenati (1%-ni svinčni arzenat ali apneni) z dodatkom bakrenega apna (1%), s čimer istočasno škropimo proti krompirjev plesni, ki nam je zlasti letos prizadelo mnogo škode. Še boljše pa je, če poprašimo z bakrenim lindanom, ki tudi istočasno deluje zelo dobro proti hrošču in plesni, ima pa to prednost, da ni strupen. Z večkratnim škropljenjem odnošno prašenjem okuženih površin lahko hrošča zatremo. Seveda zatirati pa ga moramo vsi, ker bi drugače okužbe prihajale iz sosednih površin.

Inž. Pajenk Franček

Prometne nesreče

Dne 27. avgusta 1954 ob 7.30 je vozil voznik tovornega avtomobila S 4953 iz Sevnice proti Planini. Nenadoma je na ovinku pripeljal nasproti kolesar Stanko Leskovšek, star 18 let. Vozil je v silni naglici in se je zaradi prehitre vožnje in izgube prisotnosti duha zaletel v zadnji del tovornega avtomobila. Dobil je težje poškodbe, in sicer zlom ključnice in pretres možganov. Krivda je na strani kolesarja, ki je vozil prehitro, čeprav je imel dovolj prostora, da bi se lahko avtomobilu umaknil.

Zaradi neprevidnosti kolesarja je sedaj ogroženo njegovo zdravstveno stanje.

Dne 28. avgusta 1954 ob 17. uri je vozil v smeri iz Vranskega proti Celju voznik osebnega avtomobila, reg. št. Z 59154-A, Avstrijec, ki se nahaja na dopustu. Ko je privozil v smeri proti hiši št. 44 v Sempetru, je opazil pred seboj majhnega kolesarja, 10 let starega otroka, ki je balansirala s kolesom po cesti. Ko je voznik hotel otroka pre-

hititi in je pravilno zavozil proti levi strani, je tedaj otrok zavozil pred avtomobil, ki ga je pa k sreči samo odbil v travo. Otrok je dobil lažje poškodbe materialna škoda na avtomobilu znaša 7000 din.

Starši in odrasli ljudje, ne dovolite otrokom, da se samovoljno vozijo in dirkajo po glavnih cestah!

Dne 24. avgusta 1954 ob 20.10 je vozil iz Ljubljane proti Celju voznik motornega kolesa S-8301 in se je v vasi Pondor, občina Tabor, zaletel v vprečni voz, ki je nepravilno prečkal glavno cesto. Voznik vprežnega voza je bil star 77 let, nekoliko gluhi in še brez luči. Voznik motornega kolesa je dobil težke poškodbe na glavi in se bo moral del časa zdraviti v celjski bolnišnici.

Iz sodne dvorane

Forštner Jože v Skornem pri Sočanju je vedel, da ima njegova teta več denarja. Ko je lani novembra obiskal svojo mater, je šel tudi v sobo svoje tete in ji vzel 15.000 dinarjev, letos januarja pa še 29.000 dinarjev. Za prvo tatvino ga teta ne bi niti ovidala, druga tatvina pa jo je le ojunčila, da je to prijavila. Teta ima že 70 let in si težko služi denar z dninami. Letos poleti je Forštner odšel brez dovoljenja v Avstrijo. Pri sodišču se je izgovarjal, da so ga drugi prepričevali, da se tam lahko zasluži veliko denarja in da bo lahko svojim ljudem pošiljal pakete. Okrožno sodišče je Forštnerja obsodilo na 1 leto strogega zapora. Pri odmeri kazni je sodišče upoštevalo, da Forštner že tudi v preteklosti ni spoštoval tuje denarja.

Ponoči na 27. 6. 1954 je bilo ukradeni vino iz kleti Ivanke Kodela v Virštanju. Kodelaova sicer stanuje v Petrovčah, vendar pazi na njeno klet njena sestra iz Dobrežic. Ta je šla ta večer po galico v sobo nad kletjo in ker je bilo že pozno, je kar tam legla k počitku. Okno je imela odprto. Ponoči je čula, da so prišli vlomilci, ki so ob lini razdrili zid, si tako napravili pot v klet in nato od znotraj odprli vrata. Tatovi so odnesli v treh velikih zelenkah 35 litrov vina. Na gospodarskem poslopiju pri Amarni vici ima sobo domači sin Vinko. Steklenice z vinom so bile najdene v senu nad stropom sobe. Pri vlomju je sodelovala tudi Vinkova sestra Slava. Vinko Aman je bil obsojen na 6 mesecev strogega zapora, Slava Aman pa na 3 mesece zapora.

Gibanje prebivalcev v celjski okolici

V času od 25. do 31. avgusta 1954 je bilo rojenih 16 dečkov in 15 deklic.

Poročili so se:

Medved Edvard, kovinostrojar iz Hude jame in Pader Silva, tovarniški delavka iz Griži; Virant Anton, tovarniški delavec iz Turnega in Marcen Martina, učiteljica iz Slivnice pri Celju; Lipovšek Jožef, kmečki sin iz Dobrine in Vrhovšek Stefanija, kmečka hči iz Dobrine; Beve Franc, kmečki sin iz Babne brde in Lipovšek Justina, kmečka hči iz Hrustja; Pipan Anton, uslužbenec iz Zaleca in Sušičević Tanja, ne-mištenka iz Zaleca; Črešnar Alojz, poljedelec iz Resnika in Beglec Marija, poljedelka iz Radane vasi; Rajster Karel, tovarniški delavec iz Celja in Kramaršek Franciška, tkalka iz Skofje vasi; Ducman Adolf, trgovski poslovodja iz Makol in Lapuh Neža, učiteljica iz Makol.

Umrli so:

Ušen Jera, gospodinja iz Sempetra v Savinjski dolini, stara 56 let; Lipnik Elizabeta, previzkarka iz Prelog pri Smarju, stara 78 let; Kramh Alojz, upokojenec iz Zaleca, star 63 let; Menih Franciška, upokojenka iz Polzice, stara 57 let; Snajder Ema, gospodinja iz Čače vasi, stara 72 let; Kroflič Marija, gospodinja iz Malih dol, stara 52 let.

V Savinjski dolini se je začelo ...

Zupane Ludvik-Ivo:

Prvo srečanje s komandanom Stanelom in ustanovitev I. štajerskega bataljona

Nekega jutra se je znašel med nami prav posebno zanimiv človek. Nihče ga ni poznal, razen komandirjev. Bil je male postave, drobnih, malih, zelo prijaznih oči. Na sebi je imel kožnat povrtnik, pumparice spuščene do čevljev, a na glavi klobuk. Takoj mi je padlo v oči, da zelo rad kadi — komaj mu je dogorela ena cigareta, že je imel drugo v ustih. Stalno je prenašal cigareto z jezikom iz kota v kot — nagajanje pa še ogorek — tudi med govorjenjem je ni dal iz ust (pozneje je bil vsem partizanom znan »Stanelov žik«).

Kdo je le to? Toliko je vedel povedati o partizanih, pravil nam je dostavljale iz španskih bojev itd.

To je bil tov. Stane — Franc Rozman. Kmalu smo poznali vsi njegovo življenje in vzljubili smo ga kot očeta. Poslali so ga na Štajersko, da vidi delo naših čet in da pomaga, saj je bil zelo preizkušen borec. Prevzel je komando nad vsemi štajerskimi partizani.

Mislil, da mi je dolžnost, da omenim še en dogodek, ki se je zgodil v mesecu avgustu. Padla je skoraj vsa Celjska četa, katero je vodil Vinko Slander. Naši četi sta se pridružila le dva, in sicer tov. Skala — Stante Peter ter tov. Modras — Skvarča. Tov. Skala je Stanela poznal že prej ter nam je o njem tudi največ povedal. Bil je odličen tovariš ter nas vedno vzgajal v prave borce in komuniste.

Tov. Stane je izdal nekega večera povelje za pohod. Bilo je to v noči od 4. na 5. oktober. Krenili smo iz Dobrave in nekje pri Letušu prešli preko Savinje. Čez Slatine smo krenili dalje preko Sv. Antona in proti jutru smo bili že na Grmadi nad Šoštanjem. To noč, ko smo se bližali Šoštanju je nekakrat prav glasno zaskovikala sova pri nas, kmalu pa se je oglasila nekoliko dalje druga. Ni minulo mnogo časa, ko smo to »sovo« našli. Čakal nas je terence Božo Mravljak iz Šoštanja in ta nas je odvedel na Grmado. Bila je trda tema, ko smo prispeli v smrekov gozd in nihče se ni dosti ogledoval okrog sebe, pač pa smo takoj polegli pod smreke.

Zjutraj, ko smo se drug za drugim

Žlindra, cenen gradbeni material za gradnjo stanovanjskih hišic

Veliko pomanjkanje stanovanj v Celju, je podjetje Apnenik Pečovnik privelo do razmišljanja, da bi žlindro kot odpadni material praktično uporabili v gradbene svrhe in s tem nudili graditeljem stanovanjskih hišic cenen, trpežen in soliden gradbeni material. Podjetje se je povezalo z Zavodom za raziskovanje materiala in konstrukcij LRS v Ljubljani. Raziskave so pokazale, da je možno žlindro kot odpadni material v gradbeništvu uporabiti v različnih kombinacijah: zmlata žlindra kot dodatek portland cementu da enakovredno zmes; nersortirana žlindra v komadih različnih dimenzij, mešana s cementom, služi za uporabo lahkih betonov, presejana žlindra za uporabo zunanjih in notranjih ometov itd.

Žlindra, s katero razpolaga Apnenik Pečovnik, ima izrazite hidravlične lastnosti in spada med hidravlične vezilce. Različni ugaski imajo enake vezilne sposobnosti ter je iz njih pripravljena malta pokazala po sedmih dneh vodnega ležanja popolno stabilnost in trdnost na pritisk 15 kg/cm². Zaradi teh lastnosti lahko žlindro uporabimo v dveh smereh: ali kot primes k apnu (hidravlično apno, ki služi kot prvotno vezivo za zidavo), ali pa kot omet, zlasti za zunanjo površino stavb. Tak omet je dosti odpornejši od navadnega apnena ometa. Žlindra kot primes cementu v količini do 30% je polnovredna primes, v kolikor je žlindra enako fino drobljena kot cement sam. Dodatek žlindre k cementu ne zmanjšuje nje-

gove trdnosti, temveč napravi material še bolj odporen proti izluževanju.

Gradbena podjetja bi lahko žlindro uporabljala za lahke betone, za malto, ki se rabi pri zidanju z opečnimi izdelki in za grobe notranje in zunanje omete. Takšna uporaba bi gradnje zelo pocenila. Če bi žlindro uporabljali za opečni način zidanja, bi gradnja takih stanovanjskih hiš bila za polovico cenejša v primerjavi z gradnjo z opečnimi

(Op. ured.: V sled pomanjkanja prostora objavljamo ta članek s precejšnjo zamudo.)

Predstavimo se: Taborniki iz družine pajkov smo, naše delovno mesto pa je tovarna »Metka«.

Že od marca meseca letošnjega leta pridno preprečamo niti o taborniškem znanju, hodimo na izlete in spoznavamo lepote naše domovine. Rodova uprava nam je odobrila taborjenje, kraj pa smo si sami izbrali — Zgornjo Soško dolino.

Pred odhodom smo bili precej v skrbeh. Pot je dolga, naši nahrbtniki pa preobloženi. Teh skrbi nas je rešil direktor tov. Ferlan in nam dal avto za prevoz. Veseli in razpoloženi smo naložili naše »hiše« in 31. julija odrinili v deževnem jutru na pot.

Nad Cerknem nas je pozdravilo to-

All že veste ...

1. Za pomen besede monarh in nomarh?
2. Zakaj bi bil pesnik Dante Aligheri še danes zanimiv, če bi še živel?
3. Kaj pomeni vulgaren?

1. Beseda monarh pomeni samovladar, cesar, kralj in je grškega izvora (mon-ar-chia = samovladarstvo); nomarh pa se je v starem Egiptu imenoval poglavar noma t. j. zajednice, okrožja nastalega z združitvijo več rodov. Takih nomov je bilo v Egiptu okrog 40. Nomi so bila nekaka kraljevstva in nomarhi njih monarhi.

2. Če bi pesnik Dante Aligheri še danes živel bi bil zanimiv zato, ker bi bil človek star 689 let.

3. Vulgaren pomeni vsakdanji, prostaški po latinski besedi vulgaris, ki pomeni vsakdanji, navaden preprost. Večkrat beremo o vulgarni ekonomiji t. j. v nasprotju s klasično prostaško meščansko ekonomijo; po zaostritvi socialnih nasprotij po letu 1830 so nastopili neznanstveni meščanski ekonomski, zagovorniki kapitala, njegovega dobička in policije, ki so se bore malo menili, ali je ta ali oni nauk, ki so ga učili tudi resnični (Marx).

Ob preselitvi k sinu inž. Zdenku v Ljubljano, Pržanj 18, priščno pozdravljam vse prijatelje in znanke v Celju, zlasti bivše učence in učenke ter stanovske tovariše. — Mariček Fran, bivši direktor državne dvorazredne trgovske šole v Celju.

PREVZAMEM IN IZVRŠUJEM ELEKTRO-INSTALACIJE ZA RAZSVETLJAVO IN POGON:

Industrijskih objektov, stanovanjskih zgradb, gospodarskih poslopij in poslovnih prostorov.

Popravila dotrajanih in defektnih instalacij, motorjev, kuhalnikov, likalnikov in drugih.

Izvedba strokovna, solidna in po zmerni ceni.

PEER KAREL

ELEKTROINSTALATER — CELJE
Breg št. 6 (zraven bivše gostilne na »Skarpi«), telefon številka 23-43.

izdelki. Gradnja stanov. hiš na opažni sistem z nabijanjem mešanice žlindre v kombinaciji z živim apnom ali cementom je praktično mogoča in izredno cenena. Manjši objekti, grajeni na tak način, so izredno trdni in elastični, po kažejo pa tudi prav dobre izolacijske sposobnosti. Cena temu materialu je izredno nizka in vsakomur dostopna.

Podjetje Pečovnik bo rade volje pomagalo z nasveti vsakomur, kdor se hoče odločiti za uporabo žlindre pri gradnji stanovanjskih objektov.

Celjski pajki pod Svinjakom

plo primorsko sonce, ko smo se spuščali po ostrih ovinkih v dolino.

Ob Idriji nas je sonce že toplo grela, ob takem razpoloženju je zadonela pesem. Še nekaj kilometrov, pa smo ob zelenomodri Soči. Avto brzi proti cilju mimo Kobarida. Žage in že smo na cilju, v Bovcu. Bovčani nas radovedno ogledujejo, toda naše oči se pasejo na veličastnih planinah, ki nas obdajajo. Vodja tabora pa že išče urade, sprašuje za primeren prostor, kjer bi postavili naše šotore. Vodič nas odpelje v ozko dolino Koritnice, a kraj nam ne ugaja, obrnemo se v vas Čezsočo. Tam nas pa že od daleč vabi zelena jasa pod smrekovim gozdom. Kraj nam ugaja. Z lastnikom se dogovorimo še za ceno, pa smo posestniki zelene travnika za 10 dni. Med nami ni nobene utrujenosti več, tov. Danica že išče mleko, jajca, zelenjavo. Rafko vodi skupino, ki postavlja šotore, vsak opravlja svoje delo.

Šele pri popoldanskem malici si malo bolj ogledamo novo — prelepo okolico. Od zapada nas pozdravlja veličasten Rombon (2208 m), dalje Čuklja, Goričica in Prestreljenik, od juga Polovnik, a severnih vetrov nas brani naš najbližji sosed Svinjak, med temi velikani pa šumi bistra Soča.

Sonce se poslavlja in ožarja vrhove, Angelca nas vabi k večerji, taborniki pa stojimo ob jaboru in spuščamo zastavo — minil je prvi taborni dan.

Vse lepši dnevi so se vrstili. Minil pa ni eden brez doživetja. Izlet v Log pod Mangartom, dalje na Predel, k elapu Boka, v Trento k izviru Soče in na Krn so nam nudili obilo lepote alpskega sveta.

Ob tabornem ognju, ki ni ugasnil vseh 12 dni, pa se je razpletal razgovor o našem dnevnem delu, o izletih, vrstilo se se šale, odmevala je partizanska pesem ob zvokih harmonike.

Le prehitro nam je minil skopo odmerjen dopust. Ko smo se poslavljali od Soče, Trente, Vršiča, smo sklenili, da se vrnemo drugo leto zopet.

A. M.

Jurček Krašovec:

S potovanja na Bližnji vzhod

Mimogrede moram povedati, da smo potniki na tovarni ladji drugorazredno »blago«. Na prvem mestu je trgovina — torej tovar, zato je bilo naše bivanje v različnih pristaniščih odvisno od množine blaga in časa, ki je potreben za raztovor. Tako nam je bilo usojeno, da smo Turčijo »obiskali« le z očmi. Ladja je stala daleč od pristanišča na varnem kraju, kajti na jaboru se je vila rdeča zastava nevarnosti. V Mersinu gradijo Holandci luko, naš »Titograd« pa je pripeljal eksploziv in vžigalne kapice.

Stali smo torej na poveljniškem mostu in si skušali čim bolj vtisniti v spomin del vzhodne turške obale, naenkrat pa so se nam naježili lasje ... Ko smo v Dubrovniku videli previdnost delavcev pri vkrcavanju te sila nevarne snovi, smo videli, da se s tistimi zaboji ni šaliti. Tu pa so kljub velikim napisom »Previdno premikati« z nedopovedljivo vročerkovnostjo metali zaboje po čolnih, ki so vozili blago na obrežje. Enkrat se je celo primerilo, da so se zaboji že v zraku izmuznili iz vrvi in zaropotali v nekaj metrov niže ležeči čoln. Mi smo zamižali, toda oni? kje neki; kot pravoverni muslimani verujejo v kismet (po naše od boga določena usoda). Kakor vidite Alah še ni želel svojih otrok poklicati k sebi, ker bi drugače tudi tegale ne uspel več napisati.

Turški častnik pristaniške kapetanije iz Mersina, ki je znal še dokaj dobro hrvaško, nam je povedal, da ima ta luka lepo bodočnost. Leži skoraj ob sirjski meji, šteje 50.000 prebivalcev in od tod so dobre prometne zveze z vzhodnim delom Turčije. Holandci so luko že začeli graditi, gotova pa bo v osmih letih. Obala je precej zelena in rodovitna, zlasti nižavje proti sirjski meji. V ozadju smo na Kurdistanskih gorah videli sneg. Velik kontrast, kajti vročina nas je hudo zdelovala.

V nekaj urah je bil nevarni tovar na varnem vsaj za nas in odpeljali smo se naravnost na jug v kraj, o katerem gre med mornarji glas, da je najbolj zaničen na vsem svetu ...

KONČNO ORIENT V VSEJ SVOJI REVŠČINI IN SIJAJU

Mrak se je že spuščal, ko smo pripluli pred Latakijo. Zasidrali smo se daleč od obale, kajti pred nami je prišlo sedemnajst ladij različnih narodnosti, ki so zavzele prostor bliže mesta. Ta večer ni bilo na ladjo nobenega iz pristanišča, zato smo tudi mi ostali na ladji in ugibali, kakšno neki je to mesto, ki nam je z brezštevilnimi lučkami mežikalo s celine.

LATAKIJ MESTO BODOČNOSTI ...

Latakija je danes šele šesto mesto po velikosti v republiki Siriji. Dokler je bila ta država pod francoskim nadzorstvom se je pomorski promet za notranjost razvijal preko Beiruta, današnje prestolnice Libanona. Danes sta to dve državi v arabskem svetu in vsaka zase težijo k napredku. Z odcepitvijo Libanona je bila Sirija brez dobre luke na Sredozemskem morju. Luka v Latakiji je na plitvi obali, ki je skoraj dve tretjini leta izpostavljena viharnemu morju, tako da je izkrcavanje in vkrcavanje z velikih ladij v »maune« skoraj nemogoče. Ko je sirjska vlada razpisala konkurz za gradnjo velike moderne luke, se je le-tega udeležila tudi Jugoslavija, ki je dobila licenco za gradnjo luke. Gradnja se je pričela že pred dvema leti, prometu bo luka predana leta 1956, popolnoma dograjena pa bo leto dni pozneje. Sirijska vlada si obeta veliko od nove luke. Važnost te gradnje se zrcali tudi v tem, da ima nekaj serij poštnih znamk sliko bodoče luke v Latakiji.

... TODA ZAENKRAT STOODSTOTNI ORIENT

O tem smo se prepričali drugi dan, ko smo zapustili »Titograd«. Motorni čoln nas je po vijugasti poti peljal mimo množstva ladij v pristanišče. Že od daleč nas je »pozdravil« značilni duh Orienta. Tu pravoverni muslimani pripravljajo jedi samo na ovčjem loju in ta »blago-dejni« vonj nam je vsem močno stisnil nosnice.

Tako smo se naposled znašli na tleh, ki imajo za sabo bogato zgodovino tisočletja nazaj. Ti kraji so od časa do časa prihajali v roke različnih zavojevalec. Včasih so gospodarili tukaj Heleni, včasih Asirci, pa zopet Babilonci. Po teh krajih so se pomikali ešaloni križarskih vojsk, ki so se tolkli za prvenstvo Rima na Levantu, pa so bili vedno poraženi od trum Mohamedovih pripadnikov. Toda zaman sem se oziral po sledovih starih klasičnih narodov, čeprav so morali imeti tu svoja selišča. Zadnja tisočletja so izbrisala starodavnost. Med vsem so se mi zdeli ljudje še najbolj vereni spomenik. Obrazi so izrazito semitski. Črnlasi, rjavopolti, srednje rasti, velike črne oči, katerih zenice obdaja namesto belice nekaka rjavkasta rumenica, vse to me je spominjalo na najbolj tipične izmed ciganov, ki sem jih srečal v domovini. Kljub vsej revščini sem bil začuden, da so bili ti ljudje nekako dostojanstveni, seveda samo odrasli, kajti otroci so se v trumah podili okoli nas.

Latakija ni tako urejena kot ostala levantska mesta, kjer je moderni del strogo ločen od predmestij. Tu so moderne zgradbe povezane med seboj s primitivnimi hišami, skratka zaostalost se prepleta z napredkom na vsakem koraku. Za razliko od ostalih držav v Levantu, nisem nikjer videl v javnih prostorih slik poglavarja države. Moji radovednosti je mlad sirjski študent ugodil z dokaj pikrim dovtipom, češ, da se pre-pogosto menjaajo vlade. Bržčas bo to francoska navada, saj so bili Francozi lep čas gospodarji teh dežel. Na zidovih sem sem in tja opazil srp in kladivo narisana z rdečo barvo. Dijaki in študentje, ki so nam delali družbo, so povedali, da je med težaki tudi precej kominformovcev, da pa nimajo posebne moči, ker med inteligenco ne najdejo pristašev, čeravno bi izhajala iz delovnih množic.

SPREHOD POD VARSTVOM SAMOZVANEGA TELESNEGA STRAŽARJA

Oborožen s predsodkom, da na Levantu vsaka usluga in prijaznost stane denar, sem se sprva bal, da mi bodo prijazni fantje ob povratku v pristanišče z enako prijaznostjo zaračunali svoje usluge. Toda prepričal sem se, da tem ljudem morda le delajo krivico, kajti nihče ni hotel nobenega plačila, niti v obliki coka-kole. Spotoma se nam je pridružil še nek možak, ki je moral biti malo prismojen. Le-ta je z veliko vnemo vihtel palico in z glasnim kričanjem odganjal otroke, če so se spričo radovednosti le preveč približali.

Na poti smo videli nekatere važnejše javne stavbe, mošejo v strmini, ki je po položaju spominjala na budistične templje v Tibetu, socialne ustanove, banke, in seveda neizbežni pazar. Orientalski trg je vreden posebnega poglavlja in ker je bil beirutski še bolj zanimiv, bom opisal onega. Prepričal sem se, da Sirijci skrbijo za mladež, ker smo spotoma videli nekaj lepih otroških domov, igrišča itd.

ROMANTIKA IZGINJA ... PA VENDAR

Ljudje, ki poznajo Orient samo s pomočjo Tehnikolor filma, kakor je Alibaba, bi se nad pristno romantičnostjo razočarali. Živopisnost obledelih in raztrganih oblačil brez dvoma prekaša raznovrstnost neprijetnih duhov. Bigamija je tu razkošje za bogate, pa tudi tu vlada množično odpravljajo. Po navadi se ženijo moški z večkratno revščino, ne pa z lepoticami.

Živi pa v Latakiji možak kakih sedemdesetih let, Abdu Hani. Je gospodar vseh tovarnih čolnov v pristanišču. Ta dedec se je polakomil dekleta revnejšega meščana in jo hoče proti njeni volji kupiti od očeta, ki ga denar mika. Kljub protestom oblasti, bo starec menda dosegel svoje, ker ima velik vpliv.

Ali že imate spominsko značko „ŠTAJERSKA V BORBI“

Iz žindre zgrajena hiša

Telesna vzgoja

ROVINJ - Šola za telesno vzgojo prosvetnih delavcev in športnikov

Mestece Rovinj na zapadni obali Istre je v letošnjem letu doživelo pravo invazijo Slovencev. Če leta so v ta kraj prihajali v senco košatih borov na taborjenje dijaki srednje šolske šole iz Ljubljane, letos pa so borovi gozdovi tik nad železniško progo v neposredni bližini postajali ob samem morju sprejeli na stotine naših mladih ljudi. Tu so na 3 tedenskem tečaju preživeli v delu kot svojih počinisti slušatelji Inštituta za tel. vzgojo iz Ljubljane, športniki - nogometaši, atleti, odbojkarji, plavalci in judo-isti na instruktorskih tečajih, poleg njih so taborili taborniki iz raznih mest Slovenije, člani Počitniške zveze, društva Partizan, prosvetni delavci v tečajih za tel. vzgojo Sveta za prosveto in kulturo LRS itn.

Tudi iz celjskega okraja je bilo večje število obiskovalcev in udeležencev v raznih tečajih. V tečaju za nogometne trenerje, ki je trajal mesec dni, sem srečal znane nogometaše Kladivarja Catra in Dobrajca, bivšega znanega nogometaša Kladivarja Zidarja iz Zaleca, pa še nogometaše iz Velenja (Hudarina), Šoštana in Zasavja. Pod vodstvom trenerja Božovića iz Beograda so si vsi udeleženci nabrali dovolj izkušenj in znanja za vzgojo novih mladih nogometašev po domačih društvih. V atletskem tečaju je bil le Cizej Roman, mladinec iz Gomiljskega, v odbojgarskem nikogar, v plavalnem pa je zopet večje število: Stros iz Celja, Kovačeva iz Konjic in še trije iz Velenja. Celotno tečajniki judo-isti inamno Celjani v Reji svojega zastopnika. Večje je bilo število udeležencev v tečajih, ki jih je priredil Svet za prosveto in kulturo LRS za izboljšanje pouka telesne vzgoje na šolah. Tečajev za učitelje osnovnih šol se je udeležilo 5 učiteljev iz celjskega okraja, seminarjev profesorjev in predmetnih učiteljev pa šest. Vzgojo pri trje. Tu so preživeli kratak čas svojih počinisti v 10-dnevnih plavalnih tečajih tudi dijaki in dijakinje celjskega učiteljskega izl. in II. letnika, ki so se seznanili z elementarnim plavaljem in taborištvom, poleg njih pa še učiteljstvo celjskega okraja v 12-dnevnem plavalnem tečaju. Učiteljstvo in učiteljski celjskega okraja so bili gostje Inštituta za telesno vzgojo iz Ljubljane. Kljub celodnevemu delu v vodi in na soncu ni zmanjkalo ob večerih dobre volje. Taborno življenje so Celjani poživljali s harmoniko, pesmijo in predmetnim smehom. Prav v tem so se razlikovali od ostalih športnikov-tečajnikov. Svoje delo so vzkladili s prijetnim in zdravim razvedrilom. S krajišnji izleti so spoznavali značilnosti istrske pokrajine. Kar težko je bilo jemati slovo iz tega kraja. Polni prijetnih vtisov so se vračali domov. Doživeli so morje, istrsko pokrajino in taboriško življenje.

Kaj vleče ljudi v Rovinj? Železna cesta te pripelje na sam rob morja. Mesto sama, čeprav je bogato na zgodovinskih znamenitostih, ni posebej privlačno in ima skoraj isto podobo kot ostala obmorska mesta. Steje okrog 6.000 prebivalcev, ki se preživljajo z lokalno industrijo, ribištvo in poljedelstvom. Pokrajina sama, ki obdaja Rovinj, je brez dvoma čudovitejša. V Dalmaciji se malokje lahko ponošijo s takim zelenjem kot ga ima Rovinj. Če na Rabu razkazujejo samcoto drevo pinije kot posebnost, potem je Rovinj naravnost razkošen ob celih alejah pinij, cedr, značilnih borih, cipresah, oljčnih nasadih, oleandrih in kdo bi še naštel ostalega značilnega zelenja. Ogledati si je treba le mestni park, kjer te prirodnost krasota prevzema skoraj na 4 km dolgi poti od Rovinja do Punte Corrente. Rdeča zemlja je tod rodovitna in močno obdelana. Prevlajuje trta, oljčni nasadi, ne manjka pa tudi korenje, krompirja, fižola, žitaric, smokve, paradiznikov, mandeljnov itd. Padavina v poletnih mesecih pravzaprav ni. Preživel sem nepolna dva meseca v Rovinju in le dvakrat sem imel srečo videti kratkotrajne padavine. Morje je umirjeno in izredno topla voda te slano vabi v svoj objem. Ob železniški progi ni udobno

Atletika

LONGER V FINALNEM TEKU NI USPEL

Naša največja nada na evropskem prvenstvu v atletiki v Bernu Slanko Longer ni ponovil v odločilnem finalnem teku svojih uspehov in rezultatov iz predtekmovalnih in polfinala. V teku, kjer je bil največji favorit, je zaradi slabega starta prišel na cilj šele četrty in s tem zapravil edinstveno priložnost, da bi si prisvojil kot edini Jugoslovčan vsaj eno kolajno.

Hokej na travi

VISOKA ZMAGA KLADIVARJA

V nedeljski prvenstveni tekmi v hokeju na travi so mladi igralci Kladivarja presenetili z dobro igro in visoko zmago nad večletnim prvakom Slovenije Železničarjem iz Maribora. Kljub nemogočemu igrišču za to igro je Kladivar pokazal precej smiselnih akcij in je kar štirikrat potresel z efektinimi strelji nasprotnikovo mrežo. V prvem polčasu je bil uspešen Goricki, v drugem delu igre pa je Leskovič, ki je bil ob enem najboljši igralec na terenu, dal še ostale tri gole. Častni gol za Železničarja je dosegel Kancel. S to zmago ima Kladivar še skoraj v žepu letošnje republiško prvenstvo, saj ne moremo verjeti, da bi v povratnem srečanju v Mariboru lahko utrpeli takšen poraz. Rezultat 4:1 iz zrela igra Kladivarja sta nam najboljša poroka, da bo pri vrhu po osvojitvi rumen naslov prvaka Slovenije v Celje.

Nogomet

PORAZ V VARAZDINU

Otvoritveno tekmo hrvatsko-slovenske lige je Kladivar odigral na tujih tleh v Varazdinu, kjer so odšli le mladi nogometaši in kot je bilo pričakovati, so se vrnili v Celje brez izkupitka. Tekstilac je zaslužen premagala Celjane z 2:0. Igra obeh moštev je bila izredno slaba in je Kladivar imel precej zlatih situacij, ki jih pa slabi napadalci niso znali izkoristiti. Ugodna prilika je šla po vodi... Piki se je v tej tekmi tudi nekoliko spregrešilo, da ga je sodnik moral postaviti na hladno. Komu koristijo takšne spregrehe? Tega bi se naj zavedali mladi nogometaši nekoliko bolj v času igranja. In navsezadnje je športno obnašanje na igrišču eden osnovnih pogojev vsakega zrelega nogometaša. Bilo bi prezgodaj ocenjevati raven celjskega Kladivarja. Počakajmo še nekoliko kol te lige. V nedeljo bodo imeli v gosteh Trešajevko iz Zagreba na domačih tleh.

Partizan poroča

SE DVE OKRAJINI PRVENSTVI

V nedeljo, dne 5. septembra bo od 8. ure dalje okrajno prvenstvo partizanskih društev v odbojki na telovadišču Partizana v Petrovčah. Odbojka je bila doslej najbolj priljubljena športna igra v društvih Partizana. Nedeljsko tekmovalje naj pokaže, v koliko se društva poslužujejo te igre v okviru svojega rednega dela in v koliko so dosegla kvalitetnejši napredek od prejšnjih let.

Naslednja nedeljo, dne 12. septembra, pa bo v Celju na atletskem stadionu Kladivarja v počinisti partizanskega zborovanja na Ostrožnem atletsko prvenstvo partizanskih društev celjskega okraja. Odveč bi bilo podrobneje razpravljati o vrednosti atletike v okviru redne vadbe. Naši vaditelji po partizanskih društvih so ji morali odmeriti pravilno mesto v sklopu ostalega vadbenega gradiva. O delu samem preko vsega leta v naših društvih pa nam bo nazorno pokazalo prvenstvo samo, v kolikšni meri se je vaditeljski zbor posluževal elementov iz atletike pri rednih vadbenih urah. Doslej je največ uspeha imeli na tih tekmovalnih telovadiščih in telovadke iz Konjic, tesno za njimi pa so bili Sentjurčani in Gomilčani. Kakšno bo razmerje sil letos, nam bo pokazalo tekmovalje samo. Društva se bodo borila za krasen prehodni pokal, ki ga bo podarila okrajna zveza društev Partizan Celje.

V NEDELJO BODO ODKRILI SPOMENIK NA VRANSKEM

Občinski odbor Zveze borcev na Vranskem bo dne 5. septembra odkril spomenik padlim borcem in talcem. Spomenik je že postavljen pred poslopjem nižje gimnazije, sedaj samo še urejujejo prostor okoli njega.

Med NOB je na Vranskem padlo 174 borcev in talcev, a razen spominske plošče na občinskem poslopju dosedaj niso imeli nobenega vidnejšega spomenika. ZB Vransko je dolgo časa zbiral denar in pripravljala vse, da bi mogla tolikim žrtvam fašizma postaviti dostojen spomenik. Letos je bilo njeno delo končano in z res lepim spomenikom bo ohranila spomin na našo težko in slavno borbo in na tiste, ki so največ žrtvovali za našo svobodo.

Bronast spomenik predstavlja borca med borbo in je delo Umetniške zadruge iz Ljubljane. Tako bodo naši najboljši dobili spomenik, ki naj še poznejšim rodovom priča, kako je treba ljubiti domovino. Svečanosti ob odkritju spomenika se bodo pričele ob 9. uri dne 5. septembra. ZB Vransko vabi vse ljudi bližnje okolice, naj se udeležijo odkritja in poklonijo tistim, ki so nam priborili lepše življenje.

PRVIH DESET ŠARŽEV IZ ELEKTROPLAVŽA V ŠTORAH

Kakšno veselje je vladalo v Železnarni v Štorah, ko so prisostvovali svečani otvoritvi elektroplavža. Tehnično osebe in delavce pa je resno skrbelo, kako se bo plavž obnesel, ko bodo priče prvemu preobodu. Kakšno železo bo prišlo, če bo sploh kaj prišlo. Zakaj, ni se samo enkrat zgodilo, da ob prvem preobodu ni prišlo železo iz novega plavža. To je plavžarjem dobro znano. V Štorah pa so neutrudni delavci dosegli nepričakovani uspeh: pri prvem preobodu je prišlo dobro železo. Analiza je presenetila: kakovost je bila izvrstna.

V nedeljo, 29. avgusta so imeli že vsake štiri ure šarž. V torek ob 9. uri so zaznamovali deseti šarž, prvih 130 ton železa je že dal elektroplavž v Štorah. Ni čudno, če so vsi nervozni in radostni ob vsakem šaržu. Ko bodo dobivali električno energijo iz nove trafa-postaje v Selcih pri Celju, bodo spustili v pogon tudi vrtilno napravo, šarž bo redno obratoval in zalagal našo industrijo s prvovrstnim železom.

NEDELJSKI ŠPORTNI SPORED

Ob 10.00 — Stadion Borisa Kidriča — atletski miting Kladivarja
Ob 16.30 — igrišče Glazija — nogometna tekma Kladivar v Trešajevka
Ob 8.00 — v Petrovčah — okrajno prvenstvo društev Partizan v odbojki

NOVOST ZA CELJE!

Vsako nedeljo v septembru bo imela

TOVARNA NAPRIJED ZAGREB

POSLOVALNICA CELJE, Tomšičev trg 2

odprto od 9. do 12. ure za neobvezen ogled novih modelov raznih oblek ter plaščev!

Se priporoča

TOVARNA OBLEK »NAPRIJED« ZAGREB

Poslovalnica Celje, Tomšičev trg 2

Strti od neizrekljive žalosti sporočamo pretresljivo vest, da je v četrtek, dne 2. septembra 1954 ob pol 7 zjutraj podlegel težkim poškodbam naš ljubljani

PAVČI

Padel je kot žrtev gora, ki jih je preveč ljubil. Na zadnji poti bomo spremili našega ljubljana v soboto, dne 4. septembra ob 4 popoldne iz aule starega gledališča v Stanetovi ulici na Mestno pokopališče v Celju.

Celje, Ljubljana, Logatec, Trepča, dne 2. septembra 1954.

Zora in dr. Pavle Blaznik, starši; Marijica, sestra in družine: Meštrov, Horvat, Miloš Blaznik, ing. Komeš in Pensa

Alpinistični odsek PD Celje, AD Kladivar in Smučarsko društvo Celje sporočajo športni javnosti žalostno vest, da je 2. septembra 1954 ob 6.30 po nesreči v Szalay-Gerinovem grebenu v Turski gori tragično preminul

Pavč Blaznik

odličan dijak in odlični športnik.

Ohranili ga bomo v trajnem spominu!

Šolska prosveta celjskega okraja v besedah in številkah

(Nadaljevanje.)

SOCIALNI PREREZ O ZAPOSLOTITVI RODITELJEV

Statistično ugotovljena zaposlitev staršev izkazuje število učencev, katerih oče in mati sta zaposlena v 753 primerih, samo oče v 7829 primerih, samo mati v 1422 primerih, otrok staršev z lastnimi dohodki (kmetije, obrtniki in drugi) je 9116, otrok upokojenec in podpirancev je 1356, sirot brez staršev pa 594.

Šolski inšpektorji

Okrajno inšpektorsko službo nad vsemi navedenimi opravljajo le trije inšpektorji in nekaj pomožnih inšpektorjev za posamezne predmetne skupine na nižjih gimnazijah. Ta služba je glede na veliko število šol in oddelkov zelo težavna. Kljub temu jo opravlja jo z veliko ljubeznijo do mladine, z odgovornostjo in objektivnostjo, do službujočih pa je do skrajnosti obzirna.

VRTNARSKA ŠOLA V MEDLOGU PRI CELJU

Dveletna vrtnarska šola v Medlogu pri Celju ni zajeta v okrajni statistiki niti med vajenskim niti med kmetijsko-gospodarskimi šolami in jo vzdržuje mestna občina celjska. Je to specialna nižja strokovna šola, menda edina te vrste v Sloveniji, ki vzgaja poklicne vrtnarje in kvalificirane vrtnarske delavce. Da je vrtnarstvo ena izmed najpomembnejših kmetijskih panog, ni treba posebej poudarjati. Po svojem namenu in učnem programu bi spadala med nižje kmetijske šole s posebno specializacijo. Šola je vključena v državno kmetijsko posestvo, njeni učenci pa so nastanjeni v posebnem inter-

natu v bivši Stigerjevi vilii na Ljubljanski cesti. Poleg strokovno vrtnarskega dobivajo ti učenci še splošno kmetijsko znanje, ki je poklicnemu vrtnarju nujno potrebno. Če je resnica, da absolutni vrtnarske šole ne najdemo primerne zaposlitve in da jo zaradi tega nameravajo skrajšati na en letnik, tako da bi se oba letnika menjavala, je pač dokaz, da niti vrtnarje niti državna in zadržna posestva ne znajo ceniti te gospodarske in kulturno tako važne pridobitve. Celjska vrtnarska šola se lepo uveljavlja. Živilski trg zalaga v cenenimi in kvalitetnimi vrtnarskimi pridelki, mestni nasadi pa z njeno pomočjo dobivajo vedno lepše in bogatejše lice.

SOLA ZA TRGOVSKE UČENCE V CELJU

Po podatkih iz Letopisa te šole je bilo ob koncu šolskega leta 1953/54 v I. letniku 10 učencev in 11 učenk, v II. 4 in 15, v III. 2 in 26, vsi torej 19 učencev in 62 učenek. Povprečni učni uspeh izkazuje 82%. Poleg ravnatelja prof. Ludvika Rebeuška poučujeta na šoli 2 stalna in 12 honorarnih predavateljev. Šola je nastanjena v prostorih Ekonomske srednje šole v Celju, torej nima lastne strehe in je v precejšnjem poslopju za dva zavoda zelo utesnjena. Bori se za gradnjo lastnega poslopja, ki ji glede na razvoj naše trgovine tudi pripada. Kakor splošno izobraževalno šolstvo, tako je tudi to vrsto strokovnih šol zajela potreba po njeni reformi. Iz sedanje šole za trgovske učence naj bi postala triletna Trgovska šola z učno stopnjo šestih razredov gimnazije. Njeni učitelji naj bi imeli visokošolsko izobrazbo. (Dalje prihodnjik.)

OBIŠČITE NOVOODPRTO

KMETIJSKO APOTEKO

„ZORKA“ ŠABAC

V CELJU, MIKLOŠIČEVA ULICA 2

Na zalogi imamo zaščitna sredstva domače in tuje proizvodnje, umetna gnojila ter tehnične kemikalije
Nameščenci — kmetijski strokovnjaki — Vam nudijo nasvete iz področja zaštite in gnojenja rastlin!

OBJAVE IN OGLASI

MESTNO GLEDALIŠČE CELJE

razpisuje

ABONMA ZA SEZONO 1954-1955

Za abonma 160 uprizarjenih 10 del.

Razpisujemo šesti stalni abonmajev, iz sicer: premierski abonma (ki ni vezan na določeno dan v tednu);

abonma Torek;
abonma Četrtek;
abonma Sobota (delavski);
abonma Nedelja (popoldanski).

Po potrebi bomo naknadno razpisali še dodatne abonmaje. Sprejemamo tudi naročila za kolektivne abonmaje.

Cene za en sedež za vse leto:

premierski abonma: 760, 570, 425 din;
abonma Torek: 618, 425, 333 din;
abonma Četrtek: 618, 425, 333 din;

abonma Sobota (delavski): enotna cena 400 din;
abonma Nedelja: 618, 425, 333 din.

Zneski so vplačljivi pri vpisu abonmajev, plačilo pa je možno tudi v dveh obrokih, to je pri vpisu in 1. II. 1955. V teh cenah je upoštevan 5-odstotni popust na normalne dnevne cene.

Vpisovanje abonmajev bo:

od 4. do 8. septembra za stare abonaste;
od 9. do 12. septembra za vse ostale.

Starim abonastom so rezervirani njihovi sedeži do 8. septembra, po tem datumu jih bomo prodali ostalim interesentom.

Gledališka blagajna za vpis abonmajev bo odprta od 4. do 12. septembra dnevno od 16. do 18. ure, ob nedeljah pa od 10.30 do 12. ure.

Vsa pojasnila daje uprava Mestnega gledališča, telefon 26-60.

Uprava.

Komisija za imenovanje direktorjev pri Ljudskem odboru mestne občine Celje

RAZPISUJE

1. Mesto upravnika za fotografsko podjetje »Fotolice Celje. Pogoji: fotograf z daljšo prakso v stroki ter nekaj prakse v vodstvu podjetja.

2. Mesto ravnatelja za pirotehnično podjetje »Pirota Celje. Pogoji: pirotehnik s srednjo pirotehnično šolo in nekajletno prakso ali pirotehnični mojster z večletno prakso.

3. Mesto poslovođa za puškarsko-trgovsko podjetje »Jelena Celje. Pogoji: puškarski mojster z nekaj komercialne prakse ali oseba s srednjo ekonomsko izobrazbo in prakso v tej stroki.

4. Mesto ravnatelja podjetja »Aurea Celje (proizvodnja galanterijske bižuterije, značek in alpaka posode). Pogoji: zlatarski mojster ali oseba z ustrečno kvalifikacijo in daljšo prakso.

5. Mesto upravnika za kovinsko podjetje »Ključničar Celje. Pogoji: ključničarsko-inštalaterski mojster z nekajletno prakso v vodstvu podjetja.

6. Mesto ravnatelja za gostinsko podjetje »Nana Celje. Pogoji: srednja gostinsko-turistična šola in vsaj petletna praksa ali kvalificiran gostilničar z vsaj desetletno prakso.

7. Mesto ravnatelja za gostinsko podjetje »Hotel in restavracija Savinja Celje. Pogoji: srednja gostinsko-turistična šola in vsaj petletna praksa ali kvalificiran gostilničar z vsaj desetletno prakso.

8. Mesto upravnika za gostinsko podjetje »Ljudska restavracija Gaberje Celje. Pogoji: kvalificiran gostilničar z vsaj desetletno prakso.

9. Mesto direktorja podjetja »Tobaka Celje. Pogoji: ekonomska fakulteta s 5 let prakse ali ekonomska srednja šola in 10 let prakse ali druga nižja kvalifikacija z vsaj 15 let prakse v gospodarstvu.

10. Mesto direktorja za trgovsko podjetje »Zlata Celje. Pogoji: ekonomist z nekaj let prakse ali komercialist z ekonomsko srednjo šolo in vsaj desetletno prakso v gospodarstvu.

Ponudbe z obširnim življenjepisom in navedbo dosedanjih službenih mest je poslali na Tajništvo LOMO Celje najkasneje do 20. 9. 1954.

PREKINITEV ELEKTRICNEGA TOKA

IN ZMANJSANJE PRITISKA VODE

Obveščamo odjemalce električne energije, da bo v nedeljo, dne 5. septembra 1954 prekinitev električnega toka v času od 4. do 12. ure v krajih: Ostrožno, Dobrova, Dečkova cesta, Nova vas, Lokovec, Lava, Lisce, Medlog, Babno in Lopata zaradi obnovitvenih del.

Iz varnostnih razlogov je smatrati, da se električne naprave pod napetostjo.

S tem v zvezi ne bodo obratovalne vodne črpalke v Medlogu, zaradi česar v višjih legah ne bo vode.

Elektro-Celje.

»PUTNIK« CELJE obvešča, da ima še nekaj prostih mest za izlet v Trst. Cena izleta je 2500 din. Cas za prijave do 18. septembra 1954.

PRODAM dobro ohranjeno violino in violo. — Naslov v upravi lista.

PRODAM štiricevni radio »TEFAG« (2 jeklenki) mali format, za srednje in kratke valove, v dobrem stanju, Rutar Ivan, St. Lovrenc, Kompolje, pošta Store.

PRODAM pol kubičnega metra češnjega suhega lesa. Dvorjak Franc, Celje, Zg. Hrudinja št. 119.

PRODAM stavbne parcele ob progi Rogaska Slatina—Celje. Kupnik, Podplat.

UGODNO PRODAM njivo 45 arov v bližini Celja. Naslov v upravi lista.

UGODNO ZAMENJAM enostanovanjsko hišo z gospodarskim poslopjem in vrtno na delci v okolici Laškega, primerno za rokodelca ali upokojenca, za stanovanje v Celju v bližini bolnice. Naslov v upravi lista.

SPREJMEM v reje dva otroka. Starost nad dve leti. Vprašati v upravi lista.

UCITELJICA išče opremljeno ali prazno sobo. Nudi instrukcije za nižjo gimnazijo. Naslov v upravi lista.

DVA DIJAKA (strojnika) iščeta opremljeno sobo proti dobri nagradi. Informacije v upravi lista.

GOSPODINJO, mlajšo upokojenko, išče majhna družina za dopolnske ure. Nudim hrano, nagrada po dogovoru. Naslov v upravi lista.

Podpisana obžalujem in preključnem obkrovanja, izrečena proti Tanko Alojziji, upravni pošte Zalec, in se ji zahvaljujem, da je odstopila od tožbe.

Antloga Terezija, Gotovlje-Zalec.

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEZURNA SLUŽBA

Dne 5. 9. 1954: dr. Cerin Josip, Celje, Cankarjeva ulica 9.

KINO

KINO UNION, CELJE

Od 1. do 4. 9. 1954: »VLOMILEC« — angleški film

Od 7. do 9. 9. 1954: »UMORSTVO« — francoski film

Od 16. do 18. 9. 1954: »V SENCI SOVRASTVA« — ameriški film

Predstave dnevno ob 18. in 20. uri, ob nedeljah ob 16., 18. in 20. uri.

KINO DOM, CELJE

Od 1. do 4. 9. 1954: »VODNJAK« — ameriški film

Od 7. do 12. 9. 1954: »MESTO ILUZIJ« — ameriški film

Predstave dnevno ob 18.15 in 20.15, ob nedeljah ob 16.15, 18.15 in 20.15.